

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

**การศึกษาเชิงเปรียบเทียบ
กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน
ระดับอุดมศึกษา**

อาจารย์ศิริวุฒิ ฉ่ำตาก็อง

ภาควิชาภาษาตะวันตก

คณะโบราณคดี

มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษาเชิงเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส
ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา
A Comparative Study of French Vocabulary Learning Strategies of
Higher Education Student

อาจารย์ศิริวุฒิ ฉ่ำตาก้อง

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากกองทุนสนับสนุนการวิจัย นวัตกรรม
และการสร้างสรรค์ของคณะโบราณคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

มหาวิทยาลัยศิลปากร

กุมภาพันธ์ 2565

การศึกษาเชิงเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

ศิริวุฒิ ฉ่ำตาก้อง

ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะโบราณคดี

มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา และ 2) เปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาจำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส และระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยคือผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยจำนวน 333 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส ประกอบด้วยพฤติกรรมการเรียนรู้หลัก 5 ด้าน และพฤติกรรมการเรียนรู้ย่อย 73 ด้าน มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามโดยภาพรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.949 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างในรูปแบบออนไลน์ และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมานซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์ค่าทีแบบอิสระต่อกัน (independent t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้กลวิธีปริชานมากที่สุดและใช้กลวิธีทางจิตพิสัยน้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับความสามารถในการเรียนรู้พบว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้พฤติกรรมการเรียนรู้หลักไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์เป็นรายพฤติกรย่อยพบว่าผู้เรียนมีการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 พฤติกรย่อย ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้พบว่าผู้เรียนมีการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้หลักไม่แตกต่างกัน ยกเว้นพฤติกรจำและกลวิธีทางจิตพิสัย จากการเปรียบเทียบพฤติกรย่อยแต่ละด้านพบว่ามี 12 พฤติกรย่อยที่ผู้เรียนใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์, ภาษาฝรั่งเศส, ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

A Comparative Study of French Vocabulary Learning Strategies of Higher Education Student

Siriwut Chamtakong

Department of Western Languages
Faculty of Archaeology, Silpakorn University

Abstract

This study aimed 1) to investigate French vocabulary learning strategies of higher education students, and 2) to compare the differences in using French vocabulary learning strategies of higher education students classified by their French learning proficiency and experience levels. The sample consisted of 333 French major students of universities throughout Thailand selected by stratified random sampling. The research tool was a questionnaire comprising 5 major learning strategies and 73 sub-strategies. Content validity and reliability were used to examine the quality of research tool. Its overall Cronbach's alpha coefficient was equal to 0.949. Data collecting was made by the questionnaire's distribution both onsite and online methods. Data was analyzed through descriptive statistics and inferential statistics comprising independent t-test and One-way ANOVA. The findings revealed in overall that cognitive strategies were employed among the students as the most whilst affective strategies as the least. The comparison following learning proficiency level showed that the use of major strategies between high and low proficiency level students was not different. However, 13 sub-strategies were differently used by the students with statistical significance at .05 level. With respect to learning experience level, the comparison between high and low levels of students' experience showed no difference in the use of learning strategies except memory strategies and affective strategies. Through the comparison of each sub-strategy used by students, it showed the difference with statistical significance at .05 level within 12 sub-strategies.

Key words: vocabulary learning strategy, French, higher education student

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.ศิวศิลป์ สิริจักรเศรษฐ์ ที่ช่วยให้คำแนะนำปรึกษาโดยเฉพาะการทำวิจัยส่วนที่เป็นเชิงปริมาณการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความแม่นยำจากผลสำรวจที่ได้มา ขอขอบพระคุณ รศ. ดร.ศิริมา ปุรินทรภิบาล รศ. ดร.สิริจิตต์ เดชอมรชัย รศ. ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล ดร.ชลิดา เจนนพกาญจน์ และ ดร.แว่นแก้ว ลิ้มพิงธรรม ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็น Peer review ในการตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้งานวิจัยเล่มนี้ฉบับนี้ได้รับการยืนยันคุณภาพและมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสในมหาวิทยาลัยในทุกภูมิภาคของประเทศไทยที่ให้ความอนุเคราะห์ประสานงานส่งเครื่องมือแบบสอบถามไปยังนักศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสในการให้ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย ตลอดจนนักศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นข้อมูลในด้านการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก การเรียนรู้อาชีพภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศไทย ที่ถือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของการศึกษาภาษาฝรั่งเศสภาพรวมในระดับประเทศที่มีประโยชน์อยู่ไม่น้อย สามารถนำไปต่อยอดเป็นข้อมูลเพื่อการศึกษาและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสต่อไป จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ให้แก่เหล่าคณาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและขอแสดงความกตัญญูตเวทิตาคุณ แต่บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน และสุดท้ายนี้ขอขอบคุณกองทุนสนับสนุนการวิจัย นวัตกรรม และการสร้างสรรค์ของคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนและการช่วยประสานงานผู้ทรงคุณวุฒิในขั้นตอนการประเมินงานวิจัยในระดับต่าง ๆ จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้

ศิริวุฒิ ฉ่ำตาก้อง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์	8
Strategy Inventory for Language Learning (SILL)	8
Vocabulary Learning Strategies (VLS)	12
Strategies Inventory for Vocabulary Learning (SIVL)	15
การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในระดับอุดมศึกษา	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
ระเบียบวิธีวิจัย	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน	34
ตอนที่ 2 ภาพรวมกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	36
ตอนที่ 3 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับความสามารถในการเรียนรู้	41
ตอนที่ 4 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้	51
สรุปผลและข้อเสนอแนะการวิจัย	67
สรุปผลการวิจัย	67
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	68
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	71
เอกสารอ้างอิง	72
ภาคผนวก ก แบบสอบถามประกอบการวิจัย	77
ภาคผนวก ข ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบสอบถาม	87
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย	91
ประวัติผู้วิจัย	93

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 จำนวนนิสิต/นักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสของแต่ละมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ปีการศึกษา 2562	24
ตาราง 2 จำนวนประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง	29
ตาราง 3 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน	34
ตาราง 4 ภาพรวมกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	37
ตาราง 5 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับความสามารถ ในการเรียนรู้	42
ตาราง 6 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีการจำ) ตามระดับ ความสามารถในการเรียนรู้	42
ตาราง 7 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีปริชาน) ตามระดับ ความสามารถในการเรียนรู้	45
ตาราง 8 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีอภิปริชาน) ตามระดับ ความสามารถในการเรียนรู้	46
ตาราง 9 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีทางสังคม) ตามระดับ ความสามารถในการเรียนรู้	48
ตาราง 10 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีทางจิตพิสัย) ตามระดับความสามารถในการเรียนรู้	49
ตาราง 11 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับประสบการณ์ใน การเรียนรู้	52
ตาราง 12 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีการจำ) ตามระดับ ประสบการณ์ในการเรียนรู้	53
ตาราง 13 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีปริชาน) ตามระดับ ประสบการณ์ในการเรียนรู้	57
ตาราง 14 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีอภิปริชาน) ตามระดับ ประสบการณ์ในการเรียนรู้	60
ตาราง 15 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีทางสังคม) ตามระดับ ประสบการณ์ในการเรียนรู้	62
ตาราง 16 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีทางจิตพิสัย) ตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้	64

การศึกษาเชิงเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

อาจารย์ศิริวุฒิ น้าตาก้อง
ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

คำศัพท์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งของทุก ๆ ภาษา นอกเหนือไปจากเรื่องเสียงและโครงสร้างไวยากรณ์ ทั้งนี้เนื่องจากคำศัพท์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อความหมาย การถ่ายทอดความคิด ความรู้ และทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้เข้าใจ (กวินทรา สนขุนทด, 2554: 3) การเรียนรู้คำศัพท์จึงมีความสำคัญอย่างมากในการเรียนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์จึงจะสามารถสื่อสารได้ กล่าวคือสามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูด และสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้ผ่านทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กวินทรา สนขุนทด, 2554; พัฒนิตา แก้วยนต์ประเสริฐ, 2558; ศศิธร คตสุข, 2558; อัญชลี ภิญโญพรสวัสดิ์, 2560)

ในการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้เรียนจะมีกลวิธีการเรียนรู้ (learning strategy) ที่แตกต่างกันออกไป กลวิธีการเรียนรู้มีความสำคัญในการช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกห้องเรียน ในส่วนของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา (language learning strategy) เป็นวิธีการหรือเทคนิคเฉพาะของแต่ละบุคคลในการที่จะเรียนรู้ภาษาเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ (อัญชลี ภิญโญพรสวัสดิ์, 2560: 1) นอกจากนี้ Chamot (2001: 25) กล่าวว่าความสำคัญของการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองมี 2 ประการ คือ 1) เพื่อค้นหาวิธีที่ผู้เรียนใช้ระหว่างกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง และ 2) เพื่อเป็นการสนับสนุนการนำกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจากผู้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษา มาใช้ในการสอนผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาหรือประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาน้อยให้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษามากขึ้น

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ (vocabulary learning strategy) เป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา มีนักวิชาการจำนวนมากที่กล่าวในลักษณะเดียวกันว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ช่วยให้

ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือผู้เรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นอย่างดีจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสิทธิภาพในการใช้ภาษาดีขึ้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้าม การที่ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอจะส่งผลให้มีความสามารถในทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียน อยู่ในเกณฑ์ต่ำ (กวินทรา สนขุนทด, 2554; ศศิธร คตสุข, 2558) นอกจากนี้ Ellis (1994: 81) ยังระบุว่าความสามารถด้านคำศัพท์จำเป็นต้องอาศัยการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อช่วยในการ จำแนกคำ การสะกดคำ การออกเสียงคำ และการเกิดร่วมกันของคำ ดังนั้นผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ควรใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อช่วยให้เรียนรู้และเข้าใจความรู้ด้านคำศัพท์ของภาษาเป้าหมายได้ดี ยิ่งขึ้น ในส่วนของ Schmitt (2000: 146) และ พัทธนนท์ พลหาญ (2559: 199) ยังระบุในทำนอง เดียวกันว่าผู้สอนไม่สามารถสอนคำศัพท์ได้ทุกคำในห้องเรียน เพราะคำศัพท์มีจำนวนมากและเวลาที่มี จำกัด ถ้าผู้เรียนมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ด้วยตนเอง ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีคลังคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

Schmitt (1997: 137) ระบุว่าผู้เรียนควรได้รับการแนะนำและฝึกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ที่หลากหลายจากผู้สอน เพื่อผู้เรียนจะได้ตัดสินใจเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ตนเองถนัด โดย ผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้เป็นอย่างดีจะสามารถเลือกใช้กลวิธีการ เรียนรู้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังเรียนรู้ภาษา เพื่อช่วยให้ ตนเองเรียนรู้คำศัพท์ได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้มีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ระบุว่าผู้เรียนที่มี ความสามารถทางภาษาต่างกันซึ่งอาจแบ่งเป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนนั้นมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ที่ต่างกัน (กวินทรา สนขุนทด, 2554; ทนงศักดิ์ กุตรระแสง, 2560; ศิริมา ปุรินทรภิบาล และ กานดา เหล่าปิยะบุตร, 2560; อัญชลี ภิญญพรสวัสดิ์, 2560) อย่างไรก็ตามข้อค้นพบของ ธีรวัฒน์ ตันทนิส (2557) Bristi (2015) และ พัทธนนท์ พลหาญ (2559) ระบุว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมี กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ไม่ต่างกัน จากข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดให้การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธี การเรียนรู้คำศัพท์ระหว่างผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนเป็นหนึ่งในสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ Boonkongsaeen (2012) ยังระบุว่าระดับชั้นปีของผู้เรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อ การเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของ ศิริมา ปุรินทรภิบาล และ กานดา เหล่าปิยะบุตร (2560) ที่พบว่ากลวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 แตกต่างกัน รวมไปถึงงานวิจัยของ นาริรัตน์ วัฒนเวฬุ (2560) ที่พบว่านักศึกษาที่มีชั้นปี การศึกษาต่างกันมีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่แตกต่างกัน จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงกำหนด สมมติฐานสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ว่าผู้เรียนที่มีระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกัน

กล่าวได้ว่าการทำความเข้าใจกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้สอนภาษาต่างประเทศทราบถึงรูปแบบและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถให้คำแนะนำกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน รวมทั้งสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีการศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยในทุกระดับการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่การศึกษาประเด็นดังกล่าวอย่างเป็นระบบในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนชาวไทยมีอยู่ค่อนข้างจำกัด จากการสืบค้นของผู้วิจัยเพียง 4 เรื่องในรอบทศวรรษที่ผ่านมา คือ งานวิจัยของ สิริจิตต์ เดชมรรชัย และ ชนยา ต้านสวัสดิ์ (2552) ที่ได้ทำการศึกษากลวิธีการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ งานวิจัยของ สิริจิตต์ เดชมรรชัย และ ชนยา ต้านสวัสดิ์ (2559) ที่ได้ทำการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับเริ่มต้น งานวิจัยของ ศิริมา ปุรินทรภิบาล และ กานดา เหล่าปิยะบุตร (2560) ที่ได้ทำการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และงานวิจัยของ เกศินี ชัยศรี (2561) ที่ทำการศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษา แต่ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาภูเก็ต ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษายังคงเป็นช่องว่างทางองค์ความรู้ในงานวิจัยซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ สิริจิตต์ เดชมรรชัย (2556ก, 2556ข) ที่ระบุว่าสภาพการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทยยังขาดประเด็นการวิจัยอยู่หลายประเด็นรวมถึงเรื่องรูปแบบและกลวิธีการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มนี้จะต้องเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสในขั้นสูงและลึกซึ้งจึงจำเป็นต้องมีกลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาจำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส และระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา
2. ได้แนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนาการสอนคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสสำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา โดยมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสสามารถนำข้อค้นพบที่ได้จากการทำวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนาการออกแบบการจัดการเรียนสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการใช้ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามเชิงปฏิบัติการ

1. พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส หมายถึง การกระทำ วิธีการ หรือเทคนิคต่าง ๆ ที่ผู้เรียนนำมาใช้สำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส โดยแบ่งออกเป็นกลวิธีหลัก 5 ด้าน คือ 1) กลวิธีการจำ 2) กลวิธีปริชาน 3) กลวิธีอภิปริชาน 4) กลวิธีทางสังคม และ 5) กลวิธีทางจิตพิสัย

2. กลวิธีการจำ หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อจดจำหรือเก็บข้อมูลคำศัพท์หลังจากที่ได้รู้ความหมายของคำศัพท์แล้ว และสามารถนำออกมาใช้ได้เมื่อต้องการ แบ่งออกเป็น 26 กลวิธีย่อย คือ

- 1) การจำความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพ
- 2) การใช้กระบวนจินตภาพ
- 3) การเชื่อมโยงคำศัพท์กับกลุ่มคำชนิดเดียวกัน
- 4) การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำพ้องความ
- 5) การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำตรงข้าม
- 6) การจัดผังคำทางความหมาย
- 7) การใช้สเกลสำหรับคำคุณศัพท์เปรียบเทียบได้
- 8) การใช้วิธีเพ็กหรือวิธีการจำโดยใช้ระบบหัวหมด
- 9) การใช้วิธีโลโซ หรือวิธีการจำโดยการกำหนดตำแหน่ง
- 10) การจัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่เพื่อศึกษาคำเหล่านั้น
- 11) การจัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่แล้วบันทึกแยกไว้ในแต่ละหน้ากระดาษ
- 12) การใช้คำศัพท์ใหม่ในประโยค
- 13) การศึกษาการสะกดคำ
- 14) การศึกษาการออกเสียงของคำ
- 15) การใช้เสียงเพื่อช่วยในการจำ
- 16) การมโนภาพรูปของคำศัพท์
- 17) การเน้นข้อความสำคัญ
- 18) การใช้รูปสัญลักษณ์
- 19) การใช้คำสำคัญ
- 20) การท่องจำหน่วยคำเติม
- 21) การท่องจำรากศัพท์
- 22) การถอดความความหมายของคำ
- 23) การเรียนรู้คำศัพท์จากสำนวนไปพร้อม ๆ กัน
- 24) การใช้กิริยาท่าทางประกอบการเรียนรู้คำศัพท์
- 25) การใช้ตารางอรรถลักษณะ
- 26) การท่องจำหรือจำแนกเพศของคำศัพท์ (เพศชาย, เพศหญิง) โดยการพิจารณาจากส่วนท้ายของคำศัพท์นั้น ๆ

3. กลวิธีปริชาน หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการกำหนดความนึกคิดและปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อหาความหมายของคำศัพท์ ช่วยให้การเรียนรู้คำศัพท์ดีขึ้น และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่พบในการเรียนรู้คำศัพท์ แบ่งออกเป็น 19 กลวิธีย่อย คือ

- 1) การวิเคราะห์ชนิดของคำ
- 2) การวิเคราะห์หน่วยคำเติม
- 3) การวิเคราะห์รากศัพท์
- 4) การตรวจสอบคำร่วมเชื้อสาย
- 5) การวิเคราะห์รูปภาพหรืออากัปกิริยาที่ปรากฏ
- 6) การเดาจากบริบท
- 7) การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ไทย, ไทย-ฝรั่งเศส
- 8) การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-อังกฤษ, อังกฤษ-ฝรั่งเศส
- 9) การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส
- 10) การเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 11) การเขียนซ้ำ ๆ
- 12) การฟังซ้ำ ๆ
- 13) การใช้รายการคำ
- 14) การใช้บัตรคำ
- 15) การจดบันทึกในชั้นเรียน
- 16) การใช้ส่วนอธิบายคำศัพท์ในแบบเรียน
- 17) การฟังไฟล์เสียงหรือคลิปเสียงรายการคำศัพท์
- 18) การติดป้ายคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ
- 19) การพกสมุดจดคำศัพท์

4. กลวิธีอภิปริชาน หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อให้กระบวนกรเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แบ่งออกเป็น 12 กลวิธีย่อย คือ

- 1) การศึกษาอย่างคร่าว ๆ และการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิม
- 2) การหาวิธีการเรียนรู้ภาษา
- 3) การเตรียมการและการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง
- 4) การสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้คำศัพท์
- 5) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้คำศัพท์
- 6) การเอาใจใส่
- 7) การใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส
- 8) การ

ทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ 9) การประเมินตนเอง 10) การใช้แบบฝึกเติมคำลงในช่องว่าง 11) การข้ามหรือผ่านคำศัพท์ใหม่ 12) การเรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์อยู่ตลอดเวลา

5. กลวิธีทางสังคม หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเพื่อการเรียนรู้หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งความหมายของคำศัพท์ แบ่งออกเป็น 10 กลวิธีย่อย คือ 1) การสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน 2) การสอบถามการถอดความของคำศัพท์จากผู้สอน 3) การสอบถามคำพ้องความจากผู้สอน 4) การสอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่จากผู้สอน 5) การสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน 6) การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ 7) การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์ 8) การตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำหรือรายการคำของผู้เรียนโดยผู้สอน 9) การมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา 10) การพัฒนาความเข้าใจทางวัฒนธรรม

6. กลวิธีทางจิตพิสัย หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านจิตใจที่ผู้เรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียนรู้คำศัพท์ แบ่งออกเป็น 6 กลวิธีย่อย คือ 1) การลดความวิตกกังวลของตนเอง 2) การใช้ดนตรี 3) การให้กำลังใจตัวเอง 4) การให้รางวัลแก่ตนเอง 5) การเขียนอนุทินการเรียนรู้คำศัพท์ 6) การพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเอง

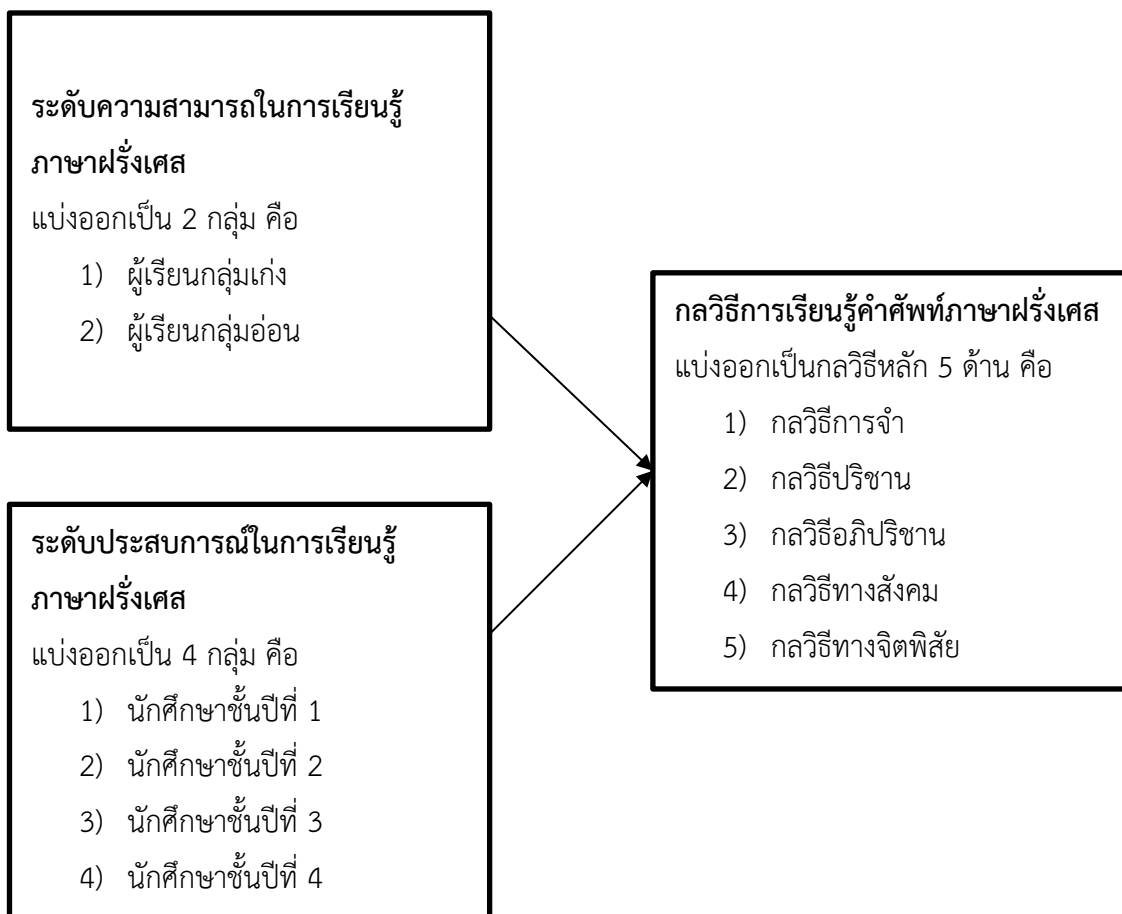
7. ระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส หมายถึง ระดับความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสซึ่งพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้เรียนกลุ่มเก่ง และ 2) ผู้เรียนกลุ่มอ่อน

8. ผู้เรียนกลุ่มเก่ง หมายถึง ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีผลการเรียนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสหลักส่วนใหญ่ในระดับเกรด A-B

9. ผู้เรียนกลุ่มอ่อน หมายถึง ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีผลการเรียนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสหลักส่วนใหญ่ในระดับเกรด C-D

10. ระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้เรียนได้เรียนภาษาฝรั่งเศส จำแนกตามชั้นปีโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกัน
2. ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

Schmitt (2000: 146) ได้ให้ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไว้ว่า วิธีการใด ๆ ก็ตามที่ผู้เรียนใช้ในการรับข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์ การเก็บข้อมูล และนำข้อมูลนั้นมาใช้อีก รวมถึงการฝึกฝนคำศัพท์ตามจุดประสงค์โดยอาจใช้กลวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้คำศัพท์ ในขณะที่ กวินทร สนขุนทด (2554: 31) และ ทนงศักดิ์ กุตรระแสง (2560: 22) สรุปว่า กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ คือ การกระทำ วิธีการ หรือเทคนิคต่าง ๆ ที่ผู้เรียนนำมาใช้สำหรับการค้นหาความหมายของคำศัพท์ในขณะที่กำลังเรียนรู้คำศัพท์ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น เรียกใช้คำศัพท์เหล่านั้นได้เมื่อต้องการ อีกทั้งยังเป็นวิธีการที่เพิ่มพูนความสามารถทางด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียน

ในการศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ผ่านมานี้ แนวคิดและทฤษฎีที่ถูกนำมาประยุกต์ใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการเรียนรู้ภาษา หรือ strategy inventory for language learning (SILL) ของ Oxford (1990) และกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ หรือ vocabulary learning strategies (VLS) ของ Schmitt (2000, 2010) นอกจากนี้ จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในปัจจุบันพบว่า Xu and Hsu (2017) ได้นำเสนอแนวคิดกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ หรือ strategies inventory for vocabulary learning (SIVL) ไว้ได้อย่างน่าสนใจเช่นกัน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์แนวคิดทั้ง 3 แนวคิดดังกล่าว และสรุปเป็นกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา อนึ่ง การถ่ายทอดชื่อกลวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นภาษาไทย ผู้วิจัยใช้การอ้างอิงจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดดังปรากฏในลำดับถัดไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, 2549, 2557, 2560ก, 2560ข, 2561; นุสรณ์ มัตชูภิ, 2551; กวินทร สนขุนทด, 2554; พชรมน เสงตรระกุล, 2557; ธนกร สุวรรณพฤติ, 2558; พัฒนิตา แก้วยนต์ประเสริฐ, 2558; ศศิธร คตสุข, 2558; ชูชีพ หงสรานากร, 2559; ทนงศักดิ์ กุตรระแสง, 2560; ทรงศรี สรณสถาพร, 2560; อัญชลี ภิญโญพรสวัสดิ์, 2560; อิศรภาพ ล้อรัตนไชยรงค์, 2560; เกศินี ชัยศรี, 2561)

Strategy Inventory for Language Learning (SILL)

กลวิธีการเรียนรู้ภาษา หรือ strategy inventory for language learning (SILL) เป็นแนวคิดที่นำเสนอโดย Oxford (1990) เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

โดยเฉพาะ ภายใต้แนวคิดนี้ กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทหลัก ๆ คือ กลวิธีทางตรง (direct strategies) และกลวิธีทางอ้อม (indirect strategies) โดยทั้ง 2 ประเภทนี้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 6 กลุ่มกลวิธี และในแต่ละกลุ่มกลวิธียังมีรายละเอียดกลวิธีย่อย ๆ อีกดังนี้

1. กลวิธีทางตรง (direct strategies)

1.1 กลวิธีการจำ (memory strategies)

1.1.1 การสร้างความเชื่อมโยงในใจ

1.1.1.1 การจัดกลุ่ม

1.1.1.2 การเชื่อมโยง/การขยายความ

1.1.1.3 การนำคำศัพท์ใหม่มาใส่ในปริบท

1.1.2 การประยุกต์ใช้ภาพและเสียง

1.1.2.1 การใช้กระบวนจินตภาพ

1.1.2.2 การจัดผังคำทางความหมาย หรือ แผนภูมิความหมาย

1.1.2.3 การใช้คำสำคัญ

1.1.2.4 การใช้เสียงเพื่อช่วยในการจำ

1.1.3 การทบทวนอย่างดี

1.1.3.1 การทบทวนอย่างมีแบบแผน

1.1.4 การใช้กิริยาท่าทาง

1.1.4.1 การใช้การตอบสนองด้วยท่าทางและความรู้สึก

1.1.4.2 การใช้เทคนิคที่เป็นกลไก หรือ การใช้อุปกรณ์

1.2 กลวิธีปริชาน (cognitive strategies)

1.2.1 การฝึกฝน

1.2.1.1 การกล่าวซ้ำ

1.2.1.2 การฝึกตามระบบเสียงและการเขียน

1.2.1.3 การจำและการใช้ประโยคที่มีรูปแบบตายตัวและรูปแบบทางภาษา

1.2.1.4 การรวม

1.2.1.5 การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ

1.2.2 การรับและการส่งข้อความ

1.2.2.1 การจับใจความสำคัญอย่างรวดเร็ว

1.2.2.2 การใช้แหล่งข้อมูลเพื่อการรับและการส่งข้อความ

- 1.2.3 การวิเคราะห์และการให้เหตุผล
  - 1.2.3.1 การใช้เหตุผลเชิงนิรนัย
  - 1.2.3.2 การวิเคราะห์สำนวนภาษา
  - 1.2.3.3 การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (ระหว่างภาษา)
  - 1.2.3.4 การแปล
  - 1.2.3.5 การถ่ายโอน
- 1.2.4 การสร้างโครงสร้างสำหรับข้อมูลรับเข้าและข้อมูลส่งออก
  - 1.2.4.1 การจดบันทึก
  - 1.2.4.2 การสรุป
  - 1.2.4.3 การเน้นข้อความสำคัญ
- 1.3 กลวิธีการทดแทน (compensation strategies)
  - 1.3.1 การเดาอย่างชาญฉลาด
    - 1.3.1.1 การใช้ตัวชี้แนะทางภาษาศาสตร์
    - 1.3.1.2 การใช้ตัวชี้แนะอื่น
  - 1.3.2 การเอาชนะข้อจำกัดในการพูดและการเขียน
    - 1.3.2.1 การเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่
    - 1.3.2.2 การขอความช่วยเหลือ
    - 1.3.2.3 การใช้ท่าทาง
    - 1.3.2.4 การหลีกเลี่ยงการสื่อสารบางส่วนหรือทั้งหมด
    - 1.3.2.5 การเลือกหัวข้อ
    - 1.3.2.6 การปรับข้อความหรือการใช้คำใกล้เคียง
    - 1.3.2.7 การสร้างคำใหม่
    - 1.3.2.8 การพูดอ้อมหรือการใช้คำพ้องความ
- 2. กลวิธีทางอ้อม (indirect strategies)
  - 2.1 กลวิธีอภิปริชาน (metacognitive strategies)
    - 2.1.1 การเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ของตนเอง
      - 2.1.1.1 การศึกษาอย่างคร่าว ๆ และการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิม
      - 2.1.1.2 การเอาใจใส่
      - 2.1.1.3 การชะลอทักษะการพูดเพื่อมุ่งเน้นทักษะการฟัง

- 2.1.2 การเตรียมการและการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง
  - 2.1.2.1 การหาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา
  - 2.1.2.2 การจัดระบบ
  - 2.1.2.3 การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์
  - 2.1.2.4 การระบุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษา (การฟัง/การอ่าน/การพูด/การเขียนอย่างมีวัตถุประสงค์)
  - 2.1.2.5 การวางแผนสำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษา
  - 2.1.2.6 การหาโอกาสฝึกฝน
- 2.1.3 การประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง
  - 2.1.3.1 การตรวจสอบด้วยตนเอง
  - 2.1.3.2 การประเมินตนเอง
- 2.2 กลวิธีทางจิตพิสัย (affective strategies)
  - 2.2.1 การลดความวิตกกังวลของตนเอง
    - 2.2.1.1 การใช้การผ่อนคลายอย่างต่อเนื่อง การหายใจลึก ๆ หรือการทำสมาธิ
    - 2.2.1.2 การใช้ดนตรี
    - 2.2.1.3 การใช้เสียงหัวเราะ
  - 2.2.2 การให้กำลังใจตัวเอง
    - 2.2.2.1 การบอกเล่าถึงสิ่งต่าง ๆ ในแง่บวก
    - 2.2.2.2 การเสียงอย่างฉลาด
    - 2.2.2.3 การให้รางวัลแก่ตนเอง
  - 2.2.3 การจัดการกับความรู้สึกของตนเอง
    - 2.2.3.1 การฟังเสียงร่างกายของตนเอง
    - 2.2.3.2 การทำรายการตรวจสอบ
    - 2.2.3.3 การเขียนอนุทินการเรียนรู้ภาษา
    - 2.2.3.4 การพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเอง
- 2.3 กลวิธีทางสังคม (social strategies)
  - 2.3.1 การตั้งคำถาม
    - 2.3.1.1 การถามเพื่อความกระจ่างหรือการยืนยันความถูกต้อง
    - 2.3.1.2 การถามเพื่อการแก้ไข

- 2.3.2 การร่วมมือกับผู้อื่น
  - 2.3.2.1 การร่วมมือกับเพื่อน
  - 2.3.2.2 การร่วมมือกับผู้ที่เชี่ยวชาญในภาษาใหม่
- 2.3.3 การเข้าใจผู้อื่น
  - 2.3.3.1 การพัฒนาความเข้าใจทางวัฒนธรรม
  - 2.3.3.2 การตระหนักถึงความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น

Vocabulary Learning Strategies (VLS)

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ หรือ vocabulary learning strategies (VLS) เป็นแนวคิดที่นำเสนอโดย Schmitt (2000, 2010) ซึ่งระบุว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประกอบไปด้วยกลวิธีหลัก 2 กลวิธี และกลวิธีย่อยอีก 6 ด้าน รายละเอียดดังนี้

1. กลวิธีสำหรับค้นหาความหมายของคำใหม่ (strategies for the discovery of a new word's meaning) หรือ กลวิธีการค้นพบ (discovery strategies)

1.1 กลวิธีนำไปสู่ความสำเร็จ (determination strategies)

- 1.1.1 การวิเคราะห์ชนิดของคำ
- 1.1.2 การวิเคราะห์หน่วยคำเติมและรากศัพท์
- 1.1.3 การตรวจสอบคำร่วมเชื้อสายในภาษาที่ 1
- 1.1.4 การวิเคราะห์รูปภาพหรืออากัปกิริยาที่ปรากฏอยู่
- 1.1.5 การเดาจากบริบทในตัวบท
- 1.1.6 การใช้พจนานุกรมสองภาษา
- 1.1.7 การใช้พจนานุกรมภาษาเดียว
- 1.1.8 การใช้รายการคำ
- 1.1.9 การใช้บัตรคำ

1.2 กลวิธีทางสังคม (social strategies)

- 1.2.1 สอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน
- 1.2.2 สอบถามการถอดความหรือคำพ้องความของคำใหม่จากผู้สอน
- 1.2.3 สอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำใหม่จากผู้สอน
- 1.2.4 สอบถามความหมายจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน

1.2.5 ค้นพบความหมายใหม่ผ่านกิจกรรมการทำงานกลุ่ม

2. กลวิธีสำหรับรวบรวมคำศัพท์ใหม่ที่ได้พบ (strategies for consolidating a word once it has been encountered) หรือ กลวิธีการรวบรวม (consolidation strategies)

2.1 กลวิธีทางสังคม (social strategies)

- 2.1.1 ศึกษาและฝึกฝนความหมายของคำใหม่เป็นกลุ่ม
- 2.1.2 ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำหรือรายการคำของผู้เรียน
- 2.1.3 การมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา

2.2 กลวิธีการจำ (memory strategies)

- 2.2.1 ศึกษาคำจากรูปภาพที่แสดงความหมาย
- 2.2.2 มโนภาพความหมายของคำ
- 2.2.3 เชื่อมโยงคำกับประสบการณ์ส่วนตัว
- 2.2.4 เชื่อมโยงคำกับกลุ่มคำชนิดเดียวกัน
- 2.2.5 เชื่อมโยงคำกับคำพ้องความและคำตรงข้าม
- 2.2.6 การใช้แผนภูมิความหมาย
- 2.2.7 การใช้มาตรา (สเกล) สำหรับคุณศัพท์เปรียบเทียบระดับได้
- 2.2.8 วิธีเพ็ก หรือ วิธีการจำโดยใช้ระบบหัวมุด
- 2.2.9 วิธีโลโซ หรือ วิธีการจำโดยการกำหนดตำแหน่ง
- 2.2.10 การรวมคำเป็นกลุ่มเดียวกันเพื่อศึกษาคำเหล่านั้น
- 2.2.11 การรวมคำเป็นกลุ่มเดียวกันในแต่ละหน้ากระดาษ
- 2.2.12 การใช้คำใหม่ในประโยคต่าง ๆ
- 2.2.13 การรวมคำภายในเนื้อเรื่องเดียวกันให้เป็นกลุ่มเดียวกัน
- 2.2.14 ศึกษาการสะกดคำ
- 2.2.15 ศึกษาเสียงของคำ
- 2.2.16 พุดอกเสียงคำใหม่ต่าง ๆ ในขณะที่เรียน
- 2.2.17 มโนภาพรูปของคำ
- 2.2.18 ชีตเส้นใต้ตัวอักษรตัวแรกของคำ
- 2.2.19 รูปลักษณ์
- 2.2.20 วิธีการใช้คำสำคัญ

- 2.2.21 การจำหน่วยคำเติมและรากศัพท์
- 2.2.22 การจำชนิดของคำ
- 2.2.23 การถอดความความหมายของคำ
- 2.2.24 การใช้คำร่วมเชื้อสายในการศึกษา
- 2.2.25 เรียนรู้คำจากสำนวนไปพร้อม ๆ กัน
- 2.2.26 ใช้กิริยาท่าทางประกอบการเรียนรู้คำ
- 2.2.27 ใช้ตารางอรรถลักษณะ
- 2.3 กลวิธีปริชาน (cognitive strategies)
  - 2.3.1 การพูดซ้ำ ๆ
  - 2.3.2 การเขียนซ้ำ ๆ
  - 2.3.3 รายการคำ
  - 2.3.4 บัตรคำ
  - 2.3.5 จัดบันทึกในชั้นเรียน
  - 2.3.6 การใช้ส่วนอธิบายคำศัพท์ในแบบเรียน
  - 2.3.7 ฟังแถบบันทึกเสียงรายการคำ
  - 2.3.8 ติดป้ายคำภาษาอังกฤษไว้บนวัตถุ
  - 2.3.9 พกสมุดจดคำศัพท์
- 2.4 กลวิธีอภิปริชาน (metacognitive strategies)
  - 2.4.1 การใช้สื่อภาษาอังกฤษ (เพลง, ภาพยนตร์, การรายงานข่าว เป็นต้น)
  - 2.4.2 การทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำ
  - 2.4.3 การใช้แบบฝึกเติมคำลงในช่องว่าง
  - 2.4.4 ข้ามหรือผ่านคำใหม่
  - 2.4.5 เรียนรู้คำอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

ในส่วนของกลวิธีทางสังคม (social strategies) พัฒนิตา แก้วยนต์ประเสริฐ (2558: 12) และ อัญชลี ภิญโญพรสวัสดิ์ (2560: 15) อธิบายเพิ่มเติมว่ากลวิธีทางสังคมจะอยู่ทั้งในหมวดกลวิธีการค้นพบ และกลวิธีการรวบรวม เนื่องจากกลวิธีทางสังคมนี้สามารถใช้ตอบจุดประสงค์ได้ทั้งสองหมวดหมู่ กลวิธีทางสังคมในหมวดหมู่การรวบรวมจะสอดคล้องต่อเนื่องจากกลวิธีทางสังคมในหมวดหมู่แรก เพราะหลังจากที่ผู้เรียนได้ค้นหาความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยการถามผู้สอนหรือการ

ถามเพื่อนแล้ว ผู้เรียนก็จะนำคำที่พบนั้นมาใช้ เช่น สนทนากับเจ้าของภาษา หรือสนทนากับเพื่อนในกลุ่มในระหว่างการทำกิจกรรม เป็นต้น

Strategies Inventory for Vocabulary Learning (SIVL)

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ หรือ strategies inventory for vocabulary learning (SIVL) เป็นแนวคิดที่นำเสนอโดย Xu and Hsu (2017) โดยแนวคิดนี้ได้แบ่งกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ออกเป็น 4 ประเภทหลัก (categories) และ 25 ประเภทย่อย (subcategories) ดังนี้

1. กลวิธีอภิปริชาน (metacognitive strategies – MET)

- 1.1 การเอาใจใส่
- 1.2 การเตรียมการและการวางแผน
- 1.3 การตรวจสอบและการประเมินผล

2. กลวิธีปริชาน (cognitive strategies – COG)

- 2.1 การเดา
- 2.2 การใช้พจนานุกรม
- 2.3 การใช้สื่อการศึกษา
- 2.4 การจดบันทึก
- 2.5 การกล่าวซ้ำ
- 2.6 รายการคำ
- 2.7 การกระตุ้น

3. กลวิธีการจำ (memory strategies – MEM)

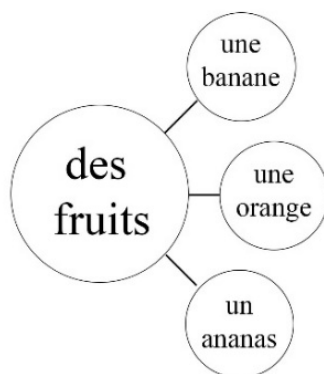
- 3.1 การเดา
- 3.2 การเชื่อมโยง/การขยายความ
- 3.3 โครงสร้างคำ
- 3.4 กระบวนจินตภาพ
- 3.5 การเข้ารหัสเชิงภาพลักษณ์
- 3.6 การเข้ารหัสเชิงเสียง
- 3.7 การเข้ารหัสทางความหมาย

- 3.8 การเข้ารหัสเชิงปริบท
  - 3.9 การทบทวนอย่างมีแบบแผน
  - 3.10 การใช้คำสำคัญ
  - 3.11 การถอดความ
  - 3.12 กิริยาท่าทาง
- 4. กลวิธีทางสังคม-จิตพิสัย (socio-affective strategies – SOC)
    - 4.1 การถามเพื่อความกระจ่าง/การแก้ไข
    - 4.2 การร่วมมือ
    - 4.3 การจัดการอารมณ์ความรู้สึก

จากการสังเคราะห์แนวคิดดังกล่าวข้างต้น (Oxford, 1990; Schmitt, 2000, 2010; Xu and Hsu, 2017) ผู้วิจัยสรุปได้ว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์สามารถแบ่งออกได้เป็นกลวิธีหลัก 5 ด้าน โดยในแต่ละด้านมีรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกันออกไป รวมทั้งหมด 73 กลวิธีย่อย ผู้วิจัยจะนำกลวิธีหลักและกลวิธีย่อยที่ได้จากการสังเคราะห์ในส่วนนี้ไปใช้เก็บข้อมูลเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการนำผลการวิจัยไปใช้ในอนาคต ผู้วิจัยจึงใส่ภาษาฝรั่งเศสกำกับไว้ด้วย รายละเอียดปลีกย่อยของพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์มีดังนี้

- 1. กลวิธีการจำ (stratégies de mémorisation)
  - 1.1 การจำความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพ
  - 1.2 การใช้กระบวนการจินตภาพ (l'imagerie) โดยการนึกถึงภาพที่แสดงความหมายของคำศัพท์
  - 1.3 การเชื่อมโยงคำศัพท์กับกลุ่มคำชนิดเดียวกัน เช่น นำคำว่า un chat แปลว่า “แมว” ไปเชื่อมโยงกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยงชนิดอื่น ๆ เช่น un chien, un oiseau, un poisson เป็นต้น
  - 1.4 การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำพ้องความ (un synonyme)
  - 1.5 การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำตรงข้าม (un antonyme)
  - 1.6 การจัดผังคำทางความหมาย (une carte sémantique) โดยการทำแผนผังแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของคำศัพท์ เช่น

1.7 การใช้สเกล (une échelle) สำหรับคำคุณศัพท์เปรียบเทียบระดับได้ (des adjectifs gradables) กล่าวคือ การใช้การเปรียบเทียบจำแนกระดับความเข้มข้นมากน้อยของความหมาย เช่น คำคุณศัพท์ « immense มหึมา / grand ใหญ่ / de taille moyenne ขนาดกลาง / petit เล็ก / tout petit เล็กมาก » เป็นต้น

1.8 การใช้วิธีเพ็ก หรือวิธีการจำโดยใช้ระบบหัวหมุด (la méthode des piquets ou des mots-crochets) กล่าวคือ การท่องจำรายการคำศัพท์ที่มีการเรียงลำดับ เช่น ตัวเลข (1, 2, 3,...) โดยนำไปเชื่อมโยงกับข้อมูลหรือคำศัพท์ที่รู้จักและมีเสียงที่สัมผัสคล้องจองกัน เช่น ท่องคำว่า « brun » กับ « un », « feu » กับ « deux », « roi » กับ « trois » เป็นต้น

1.9 การใช้วิธีโลไซ หรือวิธีการจำโดยการกำหนดตำแหน่ง (la méthode des loci ou la méthode des lieux) กล่าวคือ การท่องจำรายการคำศัพท์โดยนำไปเชื่อมโยงกับสถานที่ที่รู้จักและจำได้ เช่น ท่องจำคำศัพท์ใหม่โดยนำไปเชื่อมโยงกับสถานที่ต่าง ๆ ที่สามารถพบเจอได้ระหว่างทางจากบ้านไปยังมหาวิทยาลัย เช่น เมื่อออกจากบ้านจะเจอโรงพยาบาล ก็นึกถึงคำว่า « un hôpital » เมื่อเดินผ่านหน้าโรงพยาบาลไปเรื่อย ๆ จะเจอร้านอาหาร ก็นึกถึงคำว่า « un restaurant » และเมื่อเดินไปเรื่อย ๆ จนถึงมหาวิทยาลัย ก็นึกถึงคำว่า « une université » เป็นต้น

1.10 การจัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่เพื่อศึกษาคำเหล่านั้น เช่น กลุ่มคำศัพท์เกี่ยวกับ สัตว์ ผลไม้ อาหาร การตกทาย การแนะนำตนเอง การขอร้อง หรือจัดกลุ่มคำศัพท์ตามชนิดของคำ เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา เป็นต้น

1.11 การจัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่แล้วบันทึกแยกไว้ในแต่ละหน้ากระดาษ

1.12 การใช้คำศัพท์ใหม่ในประโยค

1.13 การศึกษาการสะกดคำ

1.14 การศึกษาการออกเสียงของคำ เป็นการท่องจำคำศัพท์โดยการฝึกพูดหรืออ่านออกเสียงคำศัพท์ซ้ำ ๆ

1.15 การใช้เสียงเพื่อช่วยในการจำ กล่าวคือ การจำคำศัพท์โดยการเชื่อมโยงคำศัพท์ที่มีเสียงคล้ายกันหรือมีเสียงคล้องจองกัน เช่น นำคำว่า la poubelle แปลว่า “ถังขยะ” มาเชื่อมโยงกับคำว่า la plus belle แปลว่า “สวยที่สุด” แล้วสร้างเป็นข้อความว่า « la plus belle poubelle »

1.16 การมโนภาพรูปของคำศัพท์ โดยการนึกถึงรูปของคำศัพท์ว่าประกอบด้วยตัวอักษรอะไรบ้าง เช่น เมื่อต้องการจดจำคำว่า maison แปลว่า “บ้าน” ก็นึกถึงรูปของคำศัพท์ว่าประกอบด้วยตัวอักษรดังนี้ « m, a, i, s, o, n » เป็นต้น

1.17 การเน้นข้อความสำคัญ เป็นการทำเครื่องหมายเพื่อเน้นข้อความสำคัญ เช่น ชีตเส้นใต้ หรือใช้ปากกาหลากสีทำเครื่องหมายคำศัพท์ใหม่ ๆ ในบทเรียน

1.18 การใช้รูปลักษณ์ (une configuration) โดยการวาดเส้นขอบรอบนอกของคำศัพท์ เช่น

appartement

1.19 การใช้คำสำคัญ (une méthode de mots-clés) กล่าวคือ การท่องจำคำศัพท์ใหม่โดยการหาคำสำคัญในภาษาไทยที่ออกเสียงคล้ายกับคำศัพท์ใหม่นั้น แล้วมโนภาพสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำทั้ง 2 คำดังกล่าว เช่น ท่องจำคำว่า pain ซึ่งอ่านออกเสียงว่า /แป็ง/ แปลว่า “ขนมปัง” โดยนำไปเชื่อมโยงกับคำว่า “แป็ง” ในภาษาไทยซึ่งเป็นส่วนสำคัญในขนมปัง แล้วมโนภาพถึงคนกำลังทำขนมปังโดยการเทแป้งลงไปในภาชนะใบหนึ่ง

1.20 การท่องจำหน่วยคำเติม (un affixe) ซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค (un préfixe) และหน่วยคำเติมท้ายหรือปัจจัย (un suffixe) เช่น ท่องจำหน่วยคำเติมหน้ามีดังนี้

anti- แปลว่า ต่อด้าน
pre- แปลว่า ก่อน
re- แปลว่า อีกครั้ง เป็นต้น

1.21 การท่องจำรากศัพท์ (une racine ou un radical) เช่น ท่องจำรากศัพท์ที่มาจากภาษาละติน มีดังนี้

aqua แปลว่า น้ำ
bene แปลว่า ดี
cent แปลว่า หนึ่งร้อย เป็นต้น

1.22 การถอดความ (paraphraser) ความหมายของคำ เป็นการถอดความหรืออธิบายความหมายของคำศัพท์ด้วยภาษาของตนเอง เช่น คำว่า « adieu » ผู้เรียนอาจถอดความหรืออธิบายความหมายด้วยภาษาของตนเองว่า “เป็นการอุทานเพื่อบอกลาในกรณีที่ต้องจากกันเป็นเวลานานหรืออาจไม่ได้พบกันอีก” เป็นต้น

1.23 การเรียนรู้คำศัพท์จากสำนวนไปพร้อม ๆ กัน

1.24 การใช้กิริยาท่าทางประกอบการเรียนรู้คำศัพท์

1.25 การใช้ตารางอรรถลักษณะ (le tableau des traits sémantiques) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความหมายของคำศัพท์ โดยการแยกความหมายของคำออกเป็นส่วนความหมายย่อยเพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างของคำที่ต้องการศึกษากับคำอื่น เช่น คำว่า “พ่อ” สามารถแยกออกมาเป็นอรรถลักษณะได้ดังนี้ [มีชีวิต], [เพศชาย], [มีครอบครัว], [มีลูก] ส่วนคำว่า “แม่” สามารถแยกออกมาเป็นอรรถลักษณะได้ดังนี้ [มีชีวิต], [เพศหญิง], [มีครอบครัว], [มีลูก] ดังนั้นอรรถลักษณะ ±เพศชาย สามารถใช้แยกความแตกต่างของคำว่า “พ่อ” ออกจากคำว่า “แม่” ได้ เป็นต้น

1.26 การท่องจำหรือจำแนกเพศของคำศัพท์ (เพศชาย, เพศหญิง) โดยการพิจารณาจากส่วนท้ายของคำศัพท์นั้น ๆ เช่นคำว่า plage เป็นคำนามเพศหญิงเพราะลงท้ายด้วย « e » หรือ คำว่า bon เป็นเพศชาย ส่วน bonne เป็นเพศหญิงเพราะลงท้ายด้วย « ne » เป็นต้น

2. กลวิธีปริชาน (stratégies cognitives)

2.1 การวิเคราะห์ชนิดของคำ (la classe de mot) เป็นการวิเคราะห์คำศัพท์ว่าเป็นคำชนิดใด เช่น

un travail แปลว่า “งาน” เป็นคำนาม

travailler แปลว่า “ทำงาน” เป็นคำกริยา

2.2 การวิเคราะห์หน่วยคำเติม (un affixe) ซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค (un préfixe) และหน่วยคำเติมท้ายหรือปัจจัย (un suffixe) เพื่อหาความหมาย เช่น คำว่า mécontent มาจากคำว่า content แปลว่า “มีความสุข” mé- คือหน่วยคำเติมหน้า แปลว่า “ไม่” ดังนั้น mécontent จึงแปลว่า “ไม่มีความสุข”

2.3 การวิเคราะห์รากศัพท์ (une racine ou un radical) เช่น un téléphone แปลว่า “โทรศัพท์” มาจากรากศัพท์ภาษากรีกคำว่า tele แปลว่า “ไกล”

2.4 การตรวจสอบคำร่วมเชื้อสาย (le mot apparenté) ของคำศัพท์ เช่น nuit ในภาษาฝรั่งเศส และ night ในภาษาอังกฤษ แปลว่า “กลางคืน” เป็นคำร่วมเชื้อสายในตระกูลภาษาอินโด-ยูโรเปียน

2.5 การวิเคราะห์รูปภาพหรืออากัปกิริยาที่ปรากฏ โดยการพิจารณาหรือศึกษาความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพ หรืออากัปกิริยาที่ปรากฏในภาพ

2.6 การเดาจากบริบท เป็นการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ซึ่งหมายรวมถึงคำ ข้อความ หรือสถานการณ์แวดล้อม

2.7 การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ไทย, ไทย-ฝรั่งเศส

- 2.8 การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-อังกฤษ, อังกฤษ-ฝรั่งเศส
  - 2.9 การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส
  - 2.10 การเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
  - 2.11 การเขียนซ้ำ ๆ โดยการฝึกเขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ
  - 2.12 การฟังซ้ำ ๆ โดยการฝึกฟังเสียงเจ้าของภาษาซ้ำ ๆ เช่น ฟังการรายงานพยากรณ์อากาศเป็นภาษาฝรั่งเศสทุกเช้า
  - 2.13 การใช้รายการคำ (une liste de mots) โดยการจดรายการคำศัพท์ลงในสมุดจดโทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์
  - 2.14 การใช้บัตรคำ (une carte mémoire) หรือบัตรภาพเพื่อการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์
  - 2.15 การจดบันทึกในชั้นเรียน
  - 2.16 การใช้ส่วนอธิบายคำศัพท์ในแบบเรียนเพื่อการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์
  - 2.17 การฟังไฟล์เสียงหรือคลิปเสียงรายการคำศัพท์
  - 2.18 การติดป้ายคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ที่สามารถมองเห็นได้ชัด
  - 2.19 การพกสมุดจดคำศัพท์หรืออุปกรณ์อื่น ๆ เช่น แท็บเล็ตเพื่อใช้อ่านทบทวน
3. กลวิธีอภิปริชาณ (stratégies métacognitives)
- 3.1 การศึกษาอย่างคร่าว ๆ และการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิม เป็นการศึกษาคำศัพท์ในบทเรียนใหม่มาล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียนและเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิมที่ได้เรียนมา
  - 3.2 การหากลวิธีการเรียนรู้ภาษา เป็นการพยายามหากลวิธีที่หลากหลายที่ตนเองจะสามารถทำได้เพื่อการเรียนรู้คำศัพท์
  - 3.3 การเตรียมการและการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง โดยการจัดตารางเวลาสำหรับการเรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์อย่างชัดเจน
  - 3.4 การสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้คำศัพท์ เช่น หาสถานที่เงียบ ๆ และสะดวกสบายสำหรับการนั่งอ่านทบทวนคำศัพท์
  - 3.5 การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้คำศัพท์อย่างชัดเจน เช่น ภายในสิ้นปีนี้ จะต้องเรียนรู้คำศัพท์ให้ได้มากพอที่จะสามารถสื่อสารในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการได้ เป็นต้น
  - 3.6 การเอาใจใส่ โดยการตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์โดยไม่ใส่ใจต่อสิ่งรบกวนอื่น ๆ
  - 3.7 การใช้สื่อภาษาฝรั่งเศสเพื่อเรียนรู้คำศัพท์ เช่น เพลง ภาพยนตร์ การรายงานข่าว โฆษณาสินค้า เป็นต้น

3.8 การทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ เช่น แบบทดสอบคำศัพท์ในหนังสือเรียน หรือแบบทดสอบคำศัพท์ออนไลน์บนเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นต้น

3.9 การประเมินตนเอง (l'auto-évaluation) โดยการสังเกตข้อผิดพลาดและหาสาเหตุของข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ของตนเองและนำมาเป็นบทเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ครั้งต่อ ๆ ไป

3.10 การใช้แบบฝึกเติมคำลงในช่องว่าง เป็นการฝึกทบทวนคำศัพท์จากการทำแบบฝึกเติมคำลงในช่องว่าง

3.11 การข้ามหรือผ่านคำศัพท์ใหม่ที่ไม่ทราบความหมายไปก่อน

3.12 การเรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์ที่อยู่ตลอดเวลา

4. กลวิธีทางสังคม (stratégies sociales)

4.1 การสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน โดยการขอให้ผู้สอนแปลคำศัพท์เป็นภาษาไทย

4.2 การสอบถามการถอดความ (une paraphrase) ของคำศัพท์จากผู้สอน โดยการขอให้ผู้สอนถอดความ (paraphraser) หรืออธิบายความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย

4.3 การสอบถามคำพ้องความ (un synonyme) จากผู้สอน

4.4 การสอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่จากผู้สอน โดยการขอให้ผู้สอนยกตัวอย่างประโยคในการใช้คำศัพท์ใหม่

4.5 การสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน

4.6 การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์

4.7 การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์

4.8 การตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำหรือรายการคำของผู้เรียนโดยผู้สอน

4.9 การมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา โดยการฝึกฝนการใช้คำศัพท์กับเจ้าของภาษา

4.10 การพัฒนาความเข้าใจทางวัฒนธรรม โดยการศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อสร้างความเข้าใจในการเรียนรู้คำศัพท์

5. กลวิธีทางจิตพิสัย (stratégies affectives)

5.1 การลดความวิตกกังวลของตนเอง โดยการใช้การผ่อนคลาย การหายใจลึก ๆ หรือการทำสมาธิ เพื่อลดความวิตกกังวลของตนเองเมื่อรู้สึกว่าการเรียนรู้คำศัพท์เป็นเรื่องยาก

5.2 การใช้ดนตรี โดยการฟังเพลงหรือดนตรีเบา ๆ ในขณะที่เรียนรู้คำศัพท์

5.3 การให้กำลังใจตัวเอง โดยการบอกกับตัวเองว่าการเรียนรู้คำศัพท์เป็นสิ่งที่ไม่ยาก และสามารถทำได้

5.4 การให้รางวัลแก่ตนเองเมื่อสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ได้มากขึ้น

5.5 การเขียนอนุทินการเรียนรู้คำศัพท์ โดยการเขียนอนุทิน (ไดอารี่) เกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์

5.6 การพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์

การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในระดับอุดมศึกษา

แนวคิดทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีวิวัฒนาการมายาวนานนับแต่อดีตที่มีการเรียนภาษาละตินเป็นภาษาต่างประเทศจนผ่านมาถึงยุคสมัยต่าง ๆ วิวัฒนาการของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้นได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายประการ อาทิ แนวคิดของนักปรัชญา นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ นักการศึกษา หรือแม้แต่อิทธิพลจากนโยบายด้านภาษา (la politique linguistique) ของประเทศ (สิริจิตต์ เดชอมรชัย, 2556ก: 180) สำหรับประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ในครั้งที่มีการติดต่อกับต่างประเทศ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัศึกษามีมากกว่า 50 ปีแล้ว โดยภาษาฝรั่งเศสจัดเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมภาษาหนึ่งในบรรดาภาษาต่างประเทศที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา (เกศินี ชัยศรี, 2552: 1)

จากการสำรวจของผู้วิจัยพบว่าในปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยที่เปิดสอนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกจำนวนทั้งสิ้น 16 คณะวิชา ใน 15 มหาวิทยาลัย จำแนกตามภูมิภาคดังนี้ (รายละเอียดจำนวนผู้เรียนแสดงในตาราง 1)

ภาคเหนือ

1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะมนุษยศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

2. มหาวิทยาลัยนเรศวร คณะมนุษยศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

3. มหาวิทยาลัยพะเยา คณะศิลปศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่ออุตสาหกรรมบริการ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

6. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

ภาคกลาง

7. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์ หลักสูตรอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

8. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

9. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะมนุษยศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร (หลักสูตรนานาชาติ)

10. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

11. มหาวิทยาลัยรังสิต คณะศิลปศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

12. มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะโบราณคดี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

13. มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะอักษรศาสตร์ หลักสูตรอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

14. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ คณะศิลปศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ

ภาคตะวันออก

15. มหาวิทยาลัยบูรพา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร

ภาคใต้

16. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษายุโรป

ตาราง 1 จำนวนนิสิต/นักศึกษาริชาเอกภาษาฝรั่งเศสของแต่ละมหาวิทยาลัยในประเทศไทย
ปีการศึกษา 2562

รายชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวนนิสิต/นักศึกษา				
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	รวม
ภาคเหนือ					
1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	34	30	27	24	115
2. มหาวิทยาลัยนเรศวร	35	19	36	34	124
3. มหาวิทยาลัยพะเยา	15	12	8	12	47
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	11	16	20	24	71
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
5. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	42	31	35	25	133
6. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	50	26	42	44	162
ภาคกลาง					
7. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*	-	8	8	8	24
8. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	24	23	19	23	89
9. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	57	34	47	28	166
10. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	36	38	38	37	149
11. มหาวิทยาลัยรังสิต	9	6	12	11	38
12. มหาวิทยาลัยศิลปากร (คณะโบราณคดี)	54	25	30	36	145
13. มหาวิทยาลัยศิลปากร (คณะอักษรศาสตร์)	10	60	35	35	140
14. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ*	15	15	15	15	60
ภาคตะวันออก					
15. มหาวิทยาลัยบูรพา	39	46	26	44	155
ภาคใต้					
16. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	4	3	4	12	23
รวม					1,641

*จำนวนโดยประมาณ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กวินทรา สนขุนทด (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเทคนิคในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมทางสังคม พฤติกรรมนำไปสู่ความสำเร็จ พฤติกรรมจดจำ และพฤติกรรมการสืบเสาะ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษามีระดับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเทคนิคแตกต่างกัน มีการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเทคนิคทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นพฤติกรรมการสืบเสาะ

ฉัตรวัฒน์ ตันทนิส (2557) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีความสามารถในการอ่านสูงใช้ consolidating strategies มากกว่านักศึกษามีความสามารถในการอ่านต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัฒนิตา แก้วยนต์ประเสริฐ (2558) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษาโรงเรียนต้นแบบโรงเรียนในฝัน อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีการใช้ทั้ง 5 พฤติกรรมหลักอยู่ในระดับใช้บ่อยและปานกลาง พฤติกรรมที่พบว่าถูกใช้บ่อยที่สุดคือ พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย และพฤติกรรมการสืบเสาะ โดยใช้การถามความหมายคำศัพท์จากเพื่อน พฤติกรรมที่ถูกใช้ปานกลางได้แก่ พฤติกรรมจดจำ พฤติกรรมเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และพฤติกรรมการสืบเสาะ ในส่วนของพฤติกรรมการถูกพบใช้น้อยที่สุดคือ พฤติกรรมจดจำ

ศศิธร คตสุข (2558) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งหมด 6 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมจดจำ พฤติกรรมเชิงปริชาน พฤติกรรมเสริมและการทดแทน พฤติกรรมเชิงอภิปริชาน พฤติกรรมทางจิตพิสัย และพฤติกรรมการสืบเสาะ โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับสูงใช้พฤติกรรมการสืบเสาะมากที่สุด นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษระดับปานกลางใช้กลวิธีเชิงอภิปรายมากที่สุด และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีเชิงปริชานมากที่สุด

Bristi (2015) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนชาวบังกลาเทศระดับอุดมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางด้าน determination มากที่สุด และใช้กลวิธีทางด้าน cognitive น้อยที่สุด นอกจากนี้ผลการศึกษา ยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่มีระดับความรู้ต่างกันมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พัฐนนท์ พลหาญ (2559) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างของผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านธุรกิจในระดับอุดมศึกษา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาไทยที่เรียนทางด้านธุรกิจใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Determination) บ่อยที่สุดในบริบทในห้องเรียน และใช้กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive) บ่อยที่สุดในบริบทนอกห้องเรียน ในขณะที่กลวิธีด้านความจำ (Memory) เป็นกลวิธีที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดในทุก ๆ บริบท นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงและนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Nematollahi *et al.* (2017) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณงานวิจัยจำนวน 30 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนใช้กลวิธีต่าง ๆ เรียงตามลำดับได้ดังนี้ determination, cognitive, memory, meta-cognitive และ social เมื่อพิจารณาจากกลวิธีย่อยพบว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จใช้กลวิธีการเดาจากบริบท และการใช้พจนานุกรมมากที่สุด นอกจากนี้จากการศึกษา ยังพบว่าผู้เรียนที่มีบริบทต่างกันใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่างกัน

ทงนศักดิ์ กุตระแสง (2560) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำหน่ายเรือสัปดาห์กวดกวดทพเรือ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนจำหน่ายเรือใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกกลวิธี กลวิธีที่ใช้มากที่สุดมี 2 กลวิธี คือ กลวิธีนำไปสู่ความสำเร็จ และกลวิธีทางสังคม รองลงมาคือ กลวิธีด้านอภิปัญญา กลวิธีการจดจำ และกลวิธีด้านสติปัญญา ตามลำดับ นอกจากนี้ผลการเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนจำหน่ายเรือกลุ่มเก่งใช้กลวิธีด้านอภิปัญญา มากที่สุด ในขณะที่นักเรียนกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีทางสังคมมากที่สุด นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

ภาษาอังกฤษทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นกลวิธีทางสังคมที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นาริรัตน์ วัฒนเวฬุ (2560) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผลการศึกษาพบว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาจีนที่นักศึกษาใช้ในระดับบ้อย ได้แก่ กลวิธีการเสริมและทดแทน กลวิธีเชิงอภิปัญญา และกลวิธีเชิงพุทธิปัญญา เมื่อเปรียบเทียบระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน พบว่าเพศชายและเพศหญิง และนักศึกษาที่มีและไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาต่างประเทศอื่น ๆ นอกจากภาษาจีนกลาง มีระดับการใช้ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 ขึ้นไป และนักศึกษาที่มีและไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนกลางก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาภาษาจีน มีระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาจีนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศิริมา ปุรินทรภิบาล และ กานดา เหล่าปิยะบุตร (2560) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนหญิงและชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.00$) เช่นเดียวกับนักเรียนที่เรียนเก่งใช้กลวิธีการเรียนรู้แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.00$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า นักเรียนกลุ่มเก่งใช้กลวิธีทางเขาวนปัญญา (cognitive) มากกว่านักเรียนกลุ่มอ่อน ในขณะที่นักเรียนกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีทางอภิปัญญา (metacognitive) มากกว่าผู้เรียนกลุ่มเก่ง ในส่วนของกลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย (socio-affective) ไม่มีความแตกต่าง นอกจากนี้การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า กลวิธีด้านอภิปัญญาแตกต่างกัน โดยผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลวิธีดังกล่าวมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

อัญชลี ภิญโญพรสวัสดิ์ (2560) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาใช้กลวิธีการค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ หรือ อังกฤษ-อังกฤษ มากที่สุด รองลงมาคือ การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อม และการถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนตามลำดับ นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับ ม.6 กับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับ ปวช. พบว่านักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีการใช้กลวิธี

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เกศินี ชัยศรี (2561) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาฝรั่งเศสใน 3 ระดับแรก คือ 1) กลวิธีการเรียนรู้ทางตรงโดยการเสริมและการทดแทน (compensation strategies) ได้แก่ การถามความหมายคำศัพท์จากอาจารย์ชาวไทย 2) กลวิธีการเรียนรู้ทางตรงเชิงพุทธิปัญญา (cognitive strategies) คือ การใช้การเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 3) กลวิธีการเรียนรู้ทางอ้อมเชิงอภิปัญญา (metacognitive strategies) คือ การใช้การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาฝรั่งเศสจากอินเทอร์เน็ตหรือ application ในโทรศัพท์ ในส่วนของพฤติกรรมการจดจำคำศัพท์ นักศึกษามีการใช้พฤติกรรมการจดจำคำศัพท์ใน 3 ระดับแรก คือ 1) กลวิธีการทางตรงเชิงพุทธิปัญญา คือ ชีตเส้นใต้คำศัพท์ใหม่ ๆ หรือใช้ปากกาหลากสีทำเครื่องหมายไว้ในแบบเรียน 2) กลวิธีการทางตรงเชิงการจำ คือ การจดจำคำศัพท์โดยการเขียนคำศัพท์นั้นหลาย ๆ ครั้ง และ 3) กลวิธีการทางอ้อมเชิงอภิปัญญา (metacognitive strategies) คือ การทดสอบการจำคำศัพท์ด้วยตนเอง

วรวรรณ วงศ์ศรีวิวัฒน์ (2563) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 ใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับปานกลาง พฤติกรรมในการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปีใช้มากที่สุดคือพฤติกรรมการค้นพบ ผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่านักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปี ใช้ทุกพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นพฤติกรรมการค้นพบเท่านั้นที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้น้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยจำนวน 1,641 คน ดังแสดงในตาราง 1

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างสำเร็จรูปสำหรับการศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากรของ ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ (2559) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ช่วงความคลาดเคลื่อนไม่เกิน $\pm 10\%$ ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 333 คน และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ภาค	จำนวนประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
ภาคเหนือ	357	72
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	295	60
ภาคกลาง	811	165
ภาคตะวันออก	155	31
ภาคใต้	23	5
รวม	1,641	333

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา โดยข้อคำถามได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (Oxford, 1990; Schmitt, 2000, 2010; Xu and Hsu, 2017; Stasilo and Jatautaite, 2018) แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ส่วนที่ 2 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส ประกอบไปด้วยข้อความที่ถามถึงระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 กลวิธีการจำ (Stratégies de mémorisation)

ด้านที่ 2 กลวิธีปริชาน (Stratégies cognitives)

ด้านที่ 3 กลวิธีอภิปริชาน (Stratégies métacognitives)

ด้านที่ 4 กลวิธีทางสังคม (Stratégies sociales)

ด้านที่ 5 กลวิธีทางจิตพิสัย (Stratégies affectives)

ข้อความถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสมีจำนวน 73 ข้อ และมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 6 ระดับ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสดังกล่าวมากที่สุด

4 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสดังกล่าวมาก

3 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสดังกล่าวปานกลาง

2 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสดังกล่าวน้อย

1 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสดังกล่าวน้อยที่สุด

0 หมายถึง ผู้เรียนไม่เคยใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสดังกล่าว

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยมีรายละเอียดดังนี้

4.01 – 5.00 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ดังกล่าวมากที่สุด

3.01 – 4.00 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ดังกล่าวมาก

2.01 – 3.00 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ดังกล่าวปานกลาง

1.01 – 2.00 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ดังกล่าวน้อย

0.00 – 1.00 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ดังกล่าวน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (content validity) ใช้เทคนิคการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence: IOC) โดยนำแบบสอบถามพร้อมด้วยนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนได้พิจารณาความ

สอดคล้องระหว่างเนื้อหาในข้อความแต่ละข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการ รวมถึงความเหมาะสมในการใช้ภาษาในเครื่องมือวิจัย โดยระดับการแสดงความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

จากนั้นรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาแจกแจงตามระดับความคิดเห็น 3 ระดับ คือ +1, 0 และ -1 และนำมาคำนวณดัชนีความสอดคล้องจากสูตร

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

โดย IOC	หมายถึง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
ΣR	หมายถึง	คะแนนรวม
N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ($IOC \geq 0.50$) (อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, 2562: 215) สำหรับข้อคำถามที่มีค่าน้อยกว่า 0.50 ผู้วิจัยจะพิจารณาปรับปรุงให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัดหรือปรับปรุงให้มีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร

ในการดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามฉบับแรกซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสจำนวน 79 ข้อ โดยข้อคำถามดังกล่าวได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีดังรายละเอียดที่ปรากฏในการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามทั้งหมดพบว่า มีเพียง 1 ข้อคำถามคือข้อที่ 73 ที่ค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 (ภาคผนวก ข) ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงข้อความในข้อคำถามดังกล่าวให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการมากขึ้น นอกจากนี้จากข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้ยุบรวมข้อคำถามบางข้อที่มีความหมายและการปฏิบัติตามกลวิธีคล้ายคลึงกัน และเพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับการจำเพศของคำศัพท์ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสโดยอ้างอิงกลวิธีจาก Stasilo and Jatautaite (2018: 82) รวมทั้งแก้ไขการใช้ภาษาในข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากกระบวนการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้แบบสอบถามฉบับปรับปรุงซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 73 ข้อ เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในขั้นตอนต่อไป

2. ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบ (tryout) กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าความสอดคล้องภายใน (internal consistency method) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามทุกตัวแปรที่วัดในมาตราอันดับขึ้นไป โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามควรมีค่า 0.70 ขึ้นไป (DeVellis, 2017; Taber, 2017) ซึ่งเป็นระดับค่าความเชื่อมั่นที่สามารถยอมรับได้

จากการดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าว ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามโดยภาพรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.949 เมื่อคำนวณเป็นรายกลวิธีหลักได้ผลลัพธ์ดังนี้ กลวิธีการจำมีค่าแอลฟาเท่ากับ 0.875 กลวิธีปริชานมีค่าแอลฟาเท่ากับ 0.813 กลวิธีอภิปริชานมีค่าแอลฟาเท่ากับ 0.858 กลวิธีทางสังคมมีค่าแอลฟาเท่ากับ 0.724 และกลวิธีทางจิตพิสัยมีค่าแอลฟาเท่ากับ 0.783

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างในรูปแบบออนไลน์ และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองระหว่างเดือนมีนาคม – สิงหาคม 2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยอธิบายลักษณะของข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean – M) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation – SD)

2. การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) เพื่อการทดสอบสมมติฐานประกอบไปด้วย 2 ส่วนดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ค่าที่แบบอิสระต่อกัน (t-test for independent samples) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน 2 กลุ่ม จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส โดยแบ่งเป็นกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน

2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน 4 กลุ่ม จำแนกตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส โดยแบ่งตามชั้นปีเป็น 4 ชั้นปี สำหรับการตรวจสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ในกรณีที่ความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากันจะใช้สูตรของ Bonferroni ส่วนในกรณีที่ความแปรปรวนไม่เท่ากันนั้นจะใช้สูตรของ Dunnett T3 (อิทธิพิทท์ สุวทันพรกุล, 2562: 292)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน 2) ภาพรวมกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส 3) กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ และ 4) กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนจำนวน 333 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 79.0) รองลงมาเป็นเพศชาย (ร้อยละ 14.1) และอื่น ๆ (ร้อยละ 6.9) ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 4 มากที่สุด (ร้อยละ 30.7) รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 23.7) ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 23.1) และชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 22.5) ผู้เรียนส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในภาคกลาง (ร้อยละ 49.6) รองลงมาคือภาคเหนือ (ร้อยละ 21.6) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 18.0) ภาคตะวันออก (ร้อยละ 9.3) และภาคใต้ (ร้อยละ 1.5) เมื่อพิจารณาตามระดับคะแนนซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนกลุ่มเก่ง (ร้อยละ 72.4) ผู้เรียนกลุ่มอ่อน (ร้อยละ 27.6) ในส่วนของผลการสอบ DELF ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่เคยสอบ (ร้อยละ 50.5) สอบได้ระดับ A2 (ร้อยละ 31.5) ระดับ A1 (ร้อยละ 11.7) ระดับ B1 (ร้อยละ 5.4) และระดับ B2 (ร้อยละ 0.9) ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่เคยมีประสบการณ์การศึกษาที่ประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศในกลุ่มประชาคมผู้ใช้ภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ 94.9) ส่วนที่เคยมีประสบการณ์แล้วคิดเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 5.1) รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน

		(n = 333)	
ข้อมูลพื้นฐาน		ความถี่	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	47	14.1
	หญิง	263	79.0
	อื่น ๆ	23	6.9

ตาราง 3 (ต่อ)

	ข้อมูลพื้นฐาน	ความถี่	ร้อยละ
ระดับการศึกษา			
	ชั้นปีที่ 1	75	22.5
	ชั้นปีที่ 2	77	23.1
	ชั้นปีที่ 3	79	23.7
	ชั้นปีที่ 4	102	30.7
ภูมิภาคของสถาบันการศึกษา			
	ภาคเหนือ	72	21.6
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	60	18.0
	ภาคกลาง	165	49.6
	ภาคตะวันออก	31	9.3
	ภาคใต้	5	1.5
ระดับคะแนน			
	กลุ่มเก่ง (เกรด A-B)	241	72.4
	กลุ่มอ่อน (เกรด C-D)	92	27.6
ระดับการสอบได้ DELF			
	A1	39	11.7
	A2	105	31.5
	B1	18	5.4
	B2	3	0.9
	ยังไม่เคยสอบ	168	50.5
ประสบการณ์การศึกษาที่ประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศในกลุ่มประชาคมผู้ใช้ภาษาฝรั่งเศส			
	เคย	17	5.1
	ไม่เคย	316	94.9

ตอนที่ 2 ภาพรวมกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส

ผลการวิเคราะห์ภาพรวมกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้กลวิธีปริชานมากที่สุด ($M = 3.31, SD = 0.55$) รองลงมาคือกลวิธีอภิปริชาน ($M = 3.23, SD = 0.65$) และกลวิธีทางสังคม ($M = 3.23, SD = 0.81$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน กลวิธีการจำ ($M = 3.03, SD = 0.68$) และใช้กลวิธีทางจิตพิสัยน้อยที่สุด ($M = 2.82, SD = 0.98$)

เมื่อพิจารณากลวิธีย่อยในแต่ละด้านพบว่า ด้านกลวิธีการจำ ผู้เรียนใช้กลวิธีการเน้นข้อความสำคัญมากที่สุด ($M = 4.33, SD = 0.95$) รองลงมาคือกลวิธีการท่องจำหรือจำแนกเพศของคำศัพท์ (เพศชาย, เพศหญิง) โดยการพิจารณาจากส่วนท้ายของคำศัพท์นั้น ๆ ($M = 4.05, SD = 1.11$) และกลวิธีการศึกษาการออกเสียงของคำ ($M = 3.93, SD = 0.99$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนใช้น้อยที่สุดคือการใช้รูปลักษณ์ ($M = 1.30, SD = 1.50$)

ด้านกลวิธีปริชาน ผู้เรียนใช้กลวิธีการจดบันทึกในชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 4.25, SD = 0.86$) รองลงมาคือกลวิธีการวิเคราะห์ชนิดของคำ ($M = 4.18, SD = 0.90$) และกลวิธีการเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ($M = 4.07, SD = 0.96$) ในขณะที่การติดป้ายคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้น้อยที่สุด ($M = 1.89, SD = 1.55$)

ด้านกลวิธีอภิปริชาน ผู้เรียนใช้กลวิธีการหากวิธีการเรียนรู้ภาษามากที่สุด ($M = 3.74, SD = 1.01$) รองลงมาคือกลวิธีการทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ ($M = 3.68, SD = 0.76$) และการใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส ($M = 3.66, SD = 1.14$) ในขณะที่การเตรียมการและการวางแผนการเรียนรู้ของตนเองเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้น้อยที่สุด ($M = 2.45, SD = 1.25$)

ด้านกลวิธีทางสังคม ผู้เรียนใช้กลวิธีการสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 3.74, SD = 1.15$) รองลงมาคือกลวิธีการสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน ($M = 3.61, SD = 1.14$) และกลวิธีการสอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่จากผู้สอน ($M = 3.56, SD = 1.23$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนใช้น้อยที่สุดคือการตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำหรือรายการคำของผู้เรียนโดยผู้สอน ($M = 2.26, SD = 1.62$)

ด้านกลวิธีทางจิตพิสัย ผู้เรียนใช้กลวิธีการให้กำลังใจตัวเองมากที่สุด ($M = 3.57, SD = 1.31$) รองลงมาคือกลวิธีการใช้ดนตรี ($M = 3.25, SD = 1.59$) และกลวิธีการลดความวิตกกังวลของตนเอง

($M = 3.16$, $SD = 1.49$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนใช้น้อยที่สุดคือการเขียนอนุทินการเรียนรู้คำศัพท์ ($M = 1.44$, $SD = 1.57$) รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ภาพรวมกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	M	SD	แปลความหมาย
กลวิธีการจำ	3.03	0.68	มาก
1. การจำความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพ	3.52	1.19	มาก
2. การใช้กระบวนจินตภาพ	3.68	1.15	มาก
3. การเชื่อมโยงคำศัพท์กับกลุ่มคำชนิดเดียวกัน	3.58	1.16	มาก
4. การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำพ้องความ	3.44	1.04	มาก
5. การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำตรงข้าม	3.08	1.08	มาก
6. การจัดผังคำทางความหมาย	2.34	1.55	ปานกลาง
7. การใช้สเกลสำหรับคำคุณศัพท์เปรียบเทียบได้	2.87	1.35	ปานกลาง
8. การใช้วิธีเพ็ก หรือวิธีการจำโดยใช้ระบบหัวหมด	2.01	1.59	ปานกลาง
9. การใช้วิธีโลไซ หรือวิธีการจำโดยการกำหนดตำแหน่ง	3.38	1.35	มาก
10. การจัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่เพื่อศึกษาคำเหล่านั้น	3.48	1.16	มาก
11. การจัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่แล้วบันทึกแยกไว้ในแต่ละหน้ากระดาษ	3.06	1.41	มาก
12. การใช้คำศัพท์ใหม่ในประโยค	2.82	1.24	ปานกลาง
13. การศึกษาการสะกดคำ	3.29	1.27	มาก
14. การศึกษาการออกเสียงของคำ	3.93	0.99	มาก
15. การใช้เสียงเพื่อช่วยในการจำ	2.11	1.47	ปานกลาง
16. การมโนภาพรูปของคำศัพท์	3.54	1.40	มาก
17. การเน้นข้อความสำคัญ	4.33	0.95	มากที่สุด
18. การใช้รูปลักษณะ	1.30	1.50	น้อย
19. การใช้คำสำคัญ	2.21	1.61	ปานกลาง
20. การท่องจำหน่วยคำเติม	3.15	1.30	มาก
21. การท่องจำรากศัพท์	2.56	1.48	ปานกลาง
22. การถอดความความหมายของคำ	2.74	1.39	ปานกลาง
23. การเรียนรู้คำศัพท์จากสำนวนไปพร้อม ๆ กัน	3.35	1.13	มาก
24. การใช้กิริยาท่าทางประกอบการเรียนรู้คำศัพท์	2.97	1.39	ปานกลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	M	SD	แปลความหมาย
25. การใช้ตารางอรรถลักษณะ	2.01	1.54	ปานกลาง
26. การท่องจำหรือจำแนกเพศของคำศัพท์ (เพศชาย, เพศหญิง) โดยการพิจารณาจากส่วนท้ายของคำศัพท์นั้น ๆ	4.05	1.11	มากที่สุด
กลวิธีปริชาน	3.31	0.55	มาก
1. การวิเคราะห์ชนิดของคำ	4.18	0.90	มากที่สุด
2. การวิเคราะห์หน่วยคำเติม	3.56	1.14	มาก
3. การวิเคราะห์รากศัพท์	2.92	1.42	ปานกลาง
4. การตรวจสอบคำร่วมเชื้อสาย	2.88	1.53	ปานกลาง
5. การวิเคราะห์รูปภาพหรืออากัปกริยาที่ปรากฏ	3.65	1.05	มาก
6. การเดาจากบริบท	4.02	0.87	มากที่สุด
7. การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ไทย, ไทย-ฝรั่งเศส	3.62	1.28	มาก
8. การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-อังกฤษ, อังกฤษ-ฝรั่งเศส	3.75	1.15	มาก
9. การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส	2.28	1.37	ปานกลาง
10. การเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	4.07	0.96	มากที่สุด
11. การเขียนซ้ำ ๆ	3.46	1.10	มาก
12. การฟังซ้ำ ๆ	2.72	1.24	ปานกลาง
13. การใช้รายการคำ	3.69	1.16	มาก
14. การใช้บัตรคำ	2.37	1.39	ปานกลาง
15. การจดบันทึกในชั้นเรียน	4.25	0.86	มากที่สุด
16. การใช้ส่วนอธิบายคำศัพท์ในแบบเรียน	3.53	1.08	มาก
17. การฟังไฟล์เสียงหรือคลิปเสียงรายการคำศัพท์	2.85	1.31	ปานกลาง
18. การติดป้ายคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ	1.89	1.55	น้อย
19. การพกสมุดจดคำศัพท์	3.25	1.34	มาก
กลวิธีอภิปริชาน	3.23	0.65	มาก
1. การศึกษาอย่างคร่าว ๆ และการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิม	3.05	1.16	มาก
2. การหากวิธีการเรียนรู้ภาษา	3.74	1.01	มาก
3. การเตรียมการและการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง	2.45	1.25	ปานกลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	M	SD	แปลความหมาย
4. การสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้คำศัพท์	3.61	1.21	มาก
5. การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้คำศัพท์	2.70	1.30	ปานกลาง
6. การเอาใจใส่	3.09	1.14	มาก
7. การใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส	3.66	1.14	มาก
8. การทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์	3.68	0.76	มาก
9. การประเมินตนเอง	3.56	0.97	มาก
10. การใช้แบบฝึกเติมคำลงในช่องว่าง	2.98	1.14	ปานกลาง
11. การข้ามหรือผ่านคำศัพท์ใหม่	3.22	1.26	มาก
12. การเรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์อยู่ตลอดเวลา	3.04	0.86	มาก
กลวิธีทางสังคม	3.23	0.81	มาก
1. การสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน	3.61	1.14	มาก
2. การสอบถามการถอดความของคำศัพท์จากผู้สอน	3.51	1.15	มาก
3. การสอบถามคำพ้องความจากผู้สอน	3.34	1.17	มาก
4. การสอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่จากผู้สอน	3.56	1.23	มาก
5. การสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน	3.74	1.15	มาก
6. การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์	2.92	1.35	ปานกลาง
7. การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์	2.90	1.35	ปานกลาง
8. การตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำหรือรายการคำของผู้เรียนโดยผู้สอน	2.26	1.62	ปานกลาง
9. การมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา	3.01	1.31	มาก
10. การพัฒนาความเข้าใจทางวัฒนธรรม	3.44	1.24	มาก
กลวิธีทางจิตพิสัย	2.82	0.98	ปานกลาง
1. การลดความวิตกกังวลของตนเอง	3.16	1.49	มาก
2. การใช้ดนตรี	3.25	1.59	มาก
3. การให้กำลังใจตัวเอง	3.57	1.31	มาก
4. การให้รางวัลแก่ตนเอง	2.97	1.56	ปานกลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	M	SD	แปลความหมาย
5. การเขียนอนุทินการเรียนรู้คำศัพท์	1.44	1.57	น้อย
6. การพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเอง	2.51	1.62	ปานกลาง

จากข้อค้นพบที่ระบุว่าโดยภาพรวมผู้เรียนใช้กลวิธีปริชานมากที่สุดนั้นสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Nematollahi *et al.* (2017) ที่ได้ทำการวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta-Analysis) งานวิจัยจำนวน 30 เรื่องที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL Learners) และค้นพบว่าผู้เรียนใช้กลวิธีทางด้าน determination มากที่สุด รองลงมาคือกลวิธีทางด้าน cognitive ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวมกลวิธีย่อยทางด้าน determination ตามแนวคิดของ Schmitt's taxonomy (2000, 2010) ไว้ในกลวิธีปริชานทั้งหมด ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนใช้น้อยที่สุดนั้นก็คือกลวิธีทางจิตพิสัย โดยข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Yilmaz (2010) ที่ได้ทำการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวตุรกีและพบว่าผู้เรียนใช้กลวิธีทางจิตพิสัยน้อยที่สุด

ด้านกลวิธีการจำ ผู้เรียนใช้กลวิธีการเน้นข้อความสำคัญมากที่สุดนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกศินี ชัยศรี (2561) ที่พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่เรียนภาษาฝรั่งเศสใช้กลวิธีการขีดเส้นใต้คำศัพท์ใหม่ ๆ หรือใช้ปากกาหลากสีทำเครื่องหมายไว้ในแบบเรียนมากที่สุด เนื่องจากวิธีดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนเห็นคำศัพท์ได้เร็วและสามารถกลับมาทบทวนได้ง่าย

ด้านกลวิธีอภิปริชาน ผู้เรียนใช้กลวิธีการหากลวิธีการเรียนรู้ภาษามากที่สุด รองลงมาคือกลวิธีการทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ ข้อค้นพบนี้มีความใกล้เคียงกับงานวิจัยของ สิริจิตต์ เดชอมรชัย และ ชนยา ด่านสวัสดิ์ (2552) ที่ระบุว่านักศึกษาวิชาเอกและวิชาโทภาษาฝรั่งเศสจะใช้กลวิธีการจัดการและประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด รวมไปถึงงานวิจัยของ สิริจิตต์ เดชอมรชัย และ ชนยา ด่านสวัสดิ์ (2559) ที่ค้นพบเช่นเดียวกันว่าผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสระดับเริ่มต้นใช้กลวิธีในการจัดการเรียนรู้ของตนเองมากที่สุด

ด้านกลวิธีทางสังคม ผู้เรียนใช้กลวิธีการสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุด และรองลงมาคือสอบถามคำแปลจากผู้สอน สำหรับประเด็นนี้ เกศินี ชัยศรี (2561) กล่าวว่าวิธีการหนึ่งที่นักศึกษาใช้ในการเรียนภาษาฝรั่งเศสคือการปรึกษาเพื่อนที่เรียนด้วยกันในชั้นเรียน นอกจากนี้กลุ่มคนที่นักศึกษาจะเรียนรู้คำศัพท์ด้วยมากที่สุดก็คือเพื่อนและอาจารย์ชาวไทย โดย

Thornbury (2002) กล่าวว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นบุคคลที่มีบทบาทมากในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้คำศัพท์อย่างจริงจัง นอกจากนี้งานวิจัยของ Shyr *et al.* (2017) พบว่าผู้เรียนใช้กลวิธีทางสังคมมากที่สุด และกลวิธีย่อยที่ผู้เรียนนิยมใช้คือการสอบถามเพื่อขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นในขณะที่เรียนรู้ภาษา

ด้านกลวิธีทางจิตพิสัย ผู้เรียนใช้กลวิธีการให้กำลังใจตัวเองมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ Shyr *et al.* (2017) ที่ระบุว่าทางด้านจิตพิสัยผู้เรียนใช้กลวิธีการให้กำลังใจตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษแม้ว่าจะกลัวพูดผิดก็ตาม นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยของ ศศิธร คตสุข (2558) ที่พบว่ากลวิธีย่อยด้านจิตพิสัยที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดคือการให้กำลังใจตนเองเมื่อเรียนรู้คำศัพท์และจำได้ซ้ำ

ตอนที่ 3 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับความสามารถในการเรียนรู้

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการทดสอบสมมติฐานว่าผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้เรียนกลุ่มเก่งส่วนใหญ่ใช้กลวิธีปริชานมากที่สุด ($M = 3.33$, $SD = 0.54$) รองลงมาคือกลวิธีอภิปริชาน ($M = 3.25$, $SD = 0.65$) กลวิธีทางสังคม ($M = 3.20$, $SD = 0.82$) กลวิธีการจำ ($M = 3.02$, $SD = 0.67$) และใช้กลวิธีทางจิตพิสัยน้อยที่สุด ($M = 2.76$, $SD = 1.02$) ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้สอดคล้องกับผลการศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสโดยภาพรวมที่ได้กล่าวไว้ในตอนที่ 2 ในส่วนของผู้เรียนกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ใช้กลวิธีทางสังคมมากที่สุด ($M = 3.30$, $SD = 0.78$) รองลงมาคือกลวิธีปริชาน ($M = 3.26$, $SD = 0.57$) กลวิธีอภิปริชาน ($M = 3.19$, $SD = 0.64$) กลวิธีการจำ ($M = 3.06$, $SD = 0.70$) และใช้กลวิธีทางจิตพิสัยน้อยที่สุด ($M = 2.96$, $SD = 0.83$)

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับความสามารถในการเรียนรู้โดยภาพรวมและรายกลวิธีหลักพบว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับความสามารถในการเรียนรู้

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	กลุ่มเก่ง		กลุ่มอ่อน		t	Sig.
	M	SD	M	SD		
1. กลวิธีการจำ	3.02	0.67	3.06	0.70	-0.42	0.67
2. กลวิธีปริชาน	3.33	0.54	3.26	0.57	1.14	0.26
3. กลวิธีอภิปริชาน	3.25	0.65	3.19	0.64	0.77	0.44
4. กลวิธีทางสังคม	3.20	0.82	3.30	0.78	-0.94	0.35
5. กลวิธีทางจิตพิสัย	2.76	1.02	2.96	0.83	-1.85	0.07
ภาพรวม	3.11	0.60	3.15	0.56	-0.53	0.59

เมื่อพิจารณากลวิธีย่อยในแต่ละด้านพบว่า ด้านกลวิธีการจำ ผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการเน้นข้อความสำคัญมากที่สุด ($M = 4.34, SD = 0.95$; $M = 4.33, SD = 0.97$ ตามลำดับ) รองลงมาคือกลวิธีการท่องจำหรือจำแนกเพศของคำศัพท์ (เพศชาย, เพศหญิง) โดยการพิจารณาจากส่วนท้ายของคำศัพท์นั้น ๆ ($M = 4.04, SD = 1.12$; $M = 4.07, SD = 1.07$ ตามลำดับ) และกลวิธีการศึกษาการออกเสียงของคำ ($M = 3.96, SD = 0.99$; $M = 3.86, SD = 0.98$ ตามลำดับ) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้น้อยที่สุดคือการใช้รูปลักษณะ ($M = 1.22, SD = 1.45$; $M = 1.51, SD = 1.61$ ตามลำดับ)

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยทางด้านกลวิธีการจำ พบว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 กลวิธี คือ 1) การจำความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพ และ 2) การมโนภาพรูปของคำศัพท์ โดยผู้เรียนกลุ่มอ่อนใช้ทั้ง 2 กลวิธีมากกว่าผู้เรียนกลุ่มเก่ง รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีการจำ) ตามระดับความสามารถในการเรียนรู้

กลวิธีการจำ	กลุ่มเก่ง		กลุ่มอ่อน		t	Sig.
	M	SD	M	SD		
1. การจำความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพ	3.43	1.22	3.76	1.08	-2.30*	0.02
2. การใช้กระบวนจินตภาพ	3.63	1.19	3.79	1.04	-1.15	0.25

ตาราง 6 (ต่อ)

กลวิธีการจำ	กลุ่มเก่ง		กลุ่มอ่อน		t	Sig.
	M	SD	M	SD		
3. การเชื่อมโยงคำศัพท์กับกลุ่มคำชนิดเดียวกัน	3.56	1.22	3.62	0.97	-0.43	0.67
4. การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำพ้องความ	3.47	1.02	3.35	1.09	0.95	0.34
5. การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำตรงข้าม	3.07	1.09	3.08	1.08	-0.01	0.99
6. การจัดผังคำทางความหมาย	2.29	1.51	2.48	1.67	-0.99	0.32
7. การใช้สเกลสำหรับคำคุณศัพท์เปรียบเทียบระดับได้	2.87	1.38	2.89	1.27	-0.15	0.88
8. การใช้วิธีเพ็ก หรือวิธีการจำโดยใช้ระบบหัวหมวด	1.98	1.55	2.08	1.70	-0.50	0.62
9. การใช้วิธีโลไซ หรือวิธีการจำโดยการกำหนดตำแหน่ง	3.34	1.40	3.50	1.21	-0.99	0.32
10. การจัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่เพื่อศึกษาคำเหล่านั้น	3.52	1.17	3.38	1.12	0.97	0.33
11. การจัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่แล้วบันทึกแยกไว้ในแต่ละหน้ากระดาษ	3.02	1.46	3.16	1.25	-0.88	0.38
12. การใช้คำศัพท์ใหม่ในประโยค	2.89	1.20	2.65	1.35	1.55	0.12
13. การศึกษาการสะกดคำ	3.29	1.27	3.27	1.28	0.15	0.88
14. การศึกษาการออกเสียงของคำ	3.96	0.99	3.86	0.98	0.86	0.39
15. การใช้เสียงเพื่อช่วยในการจำ	2.12	1.51	2.10	1.38	0.10	0.92
16. การมโนภาพรูปของคำศัพท์	3.44	1.44	3.83	1.26	-2.29*	0.02
17. การเน้นข้อความสำคัญ	4.34	0.95	4.33	0.97	0.09	0.93
18. การใช้รูปลักษณะ	1.22	1.45	1.51	1.61	-1.51	0.13
19. การใช้คำสำคัญ	2.18	1.58	2.28	1.71	-0.51	0.61
20. การท่องจำหน่วยคำเติม	3.21	1.28	2.98	1.34	1.47	0.14
21. การท่องจำรากศัพท์	2.65	1.45	2.34	1.54	1.72	0.09
22. การถอดความความหมายของคำ	2.79	1.39	2.61	1.40	1.05	0.29
23. การเรียนรู้คำศัพท์จากสำนวนไปพร้อม ๆ กัน	3.39	1.12	3.23	1.15	1.17	0.24

ตาราง 6 (ต่อ)

กลวิธีการจำ	กลุ่มเก่ง		กลุ่มอ่อน		t	Sig.
	M	SD	M	SD		
24. การใช้กิริยาท่าทางประกอบการเรียนรู้คำศัพท์	2.92	1.38	3.12	1.43	-1.19	0.24
25. การใช้ตารางอรรถลักษณะ	1.93	1.55	2.21	1.51	-1.45	0.15
26. การท่องจำหรือจำแนกเพศของคำศัพท์ (เพศชาย, เพศหญิง) โดยการพิจารณาจากส่วนท้ายของคำศัพท์นั้น ๆ	4.04	1.12	4.07	1.07	-0.21	0.84

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านกลวิธีปริชาน ผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้กลวิธีการจดบันทึกในชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 4.32$, $SD = 0.85$) รองลงมาคือกลวิธีการวิเคราะห์ชนิดของคำ ($M = 4.27$, $SD = 0.82$) และกลวิธีการเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ($M = 4.15$, $SD = 0.88$) กลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้น้อยที่สุดคือการติดป้ายคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ($M = 1.84$, $SD = 1.58$) ในขณะที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดบันทึกในชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 4.08$, $SD = 0.87$) รองลงมาคือกลวิธีการเดาจากบริบท ($M = 4.04$, $SD = 0.91$) และกลวิธีการวิเคราะห์ชนิดของคำ ($M = 3.95$, $SD = 1.06$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนใช้น้อยที่สุดคือการติดป้ายคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ($M = 2.02$, $SD = 1.46$)

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยทางด้านกลวิธีปริชาน พบว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 กลวิธี คือ 1) การวิเคราะห์ชนิดของคำ 2) การวิเคราะห์หน่วยคำเติม 3) การเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 4) การจดบันทึกในชั้นเรียน 5) การใช้ส่วนอธิบายคำศัพท์ในแบบเรียน และ 6) การวิเคราะห์รูปภาพหรืออากัปกิริยาที่ปรากฏ โดยผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้กลวิธีที่ 1-5 มากกว่าผู้เรียนกลุ่มอ่อน ในขณะที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีที่ 6 มากกว่ากลุ่มเก่ง รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีปริชาน) ตามระดับความสามารถในการเรียนรู้

กลวิธีปริชาน	กลุ่มเก่ง		กลุ่มอ่อน		t	Sig.
	M	SD	M	SD		
1. การวิเคราะห์ชนิดของคำ	4.27	0.82	3.95	1.06	2.64*	0.01
2. การวิเคราะห์หน่วยคำเติม	3.64	1.14	3.35	1.12	2.12*	0.03
3. การวิเคราะห์รากศัพท์	2.95	1.39	2.83	1.49	0.71	0.48
4. การตรวจสอบคำร่วมเชื้อสาย	2.87	1.57	2.89	1.42	-0.11	0.92
5. การวิเคราะห์รูปภาพหรืออากัปกริยาที่ปรากฏ	3.59	1.10	3.84	0.89	-2.15*	0.03
6. การเดาจากบริบท	4.01	0.86	4.04	0.91	-0.29	0.77
7. การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ไทย, ไทย-ฝรั่งเศส	3.54	1.32	3.84	1.14	-1.88	0.06
8. การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-อังกฤษ, อังกฤษ-ฝรั่งเศส	3.80	1.14	3.61	1.18	1.39	0.16
9. การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส	2.33	1.38	2.15	1.33	1.07	0.28
10. การเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4.15	0.88	3.86	1.11	2.50*	0.01
11. การเขียนซ้ำ ๆ	3.50	1.11	3.35	1.06	1.14	0.25
12. การฟังซ้ำ ๆ	2.75	1.30	2.66	1.07	0.55	0.58
13. การใช้รายการคำ	3.73	1.19	3.59	1.09	1.04	0.30
14. การใช้บัตรคำ	2.34	1.41	2.46	1.34	-0.71	0.48
15. การจดบันทึกในชั้นเรียน	4.32	0.85	4.08	0.87	2.28*	0.02
16. การใช้ส่วนอธิบายคำศัพท์ในแบบเรียน	3.63	1.00	3.26	1.24	2.56*	0.01
17. การฟังไฟล์เสียงหรือคลิปเสียงรายการคำศัพท์	2.82	1.31	2.93	1.33	-0.73	0.47
18. การติดป้ายคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ	1.84	1.58	2.02	1.46	-0.95	0.35
19. การพกสมุดจดคำศัพท์	3.26	1.31	3.21	1.42	0.33	0.74

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านกลวิธีอภิปราย ผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้กลวิธีการหาวิธีการเรียนรู้ภาษามากที่สุด ($M = 3.79$, $SD = 1.00$) รองลงมาคือกลวิธีการทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ ($M = 3.68$, $SD = 0.79$) และกลวิธีการประเมินตนเอง ($M = 3.63$, $SD = 0.97$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้น้อยที่สุดคือการเตรียมการและการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง ($M = 2.46$, $SD = 1.24$) ในขณะที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการใช้สื่อภาษาฝรั่งเศสมากที่สุด ($M = 3.87$, $SD = 1.03$) รองลงมาคือกลวิธีการทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ ($M = 3.66$, $SD = 0.70$) และกลวิธีการหาวิธีการเรียนรู้ภาษา ($M = 3.61$, $SD = 1.02$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนใช้น้อยที่สุดคือการเตรียมการและการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง ($M = 2.45$, $SD = 1.30$)

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยทางด้านกลวิธีอภิปราย พบว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 กลวิธี คือ 1) การศึกษาอย่างคร่าว ๆ และการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิม 2) การเรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์ที่อยู่ตลอดเวลา และ 3) การใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส โดยผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้กลวิธีที่ 1 และ 2 มากกว่าผู้เรียนกลุ่มอ่อน ในขณะที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีที่ 3 มากกว่ากลุ่มเก่ง รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีอภิปราย) ตามระดับความสามารถในการเรียนรู้

กลวิธีอภิปราย	กลุ่มเก่ง		กลุ่มอ่อน		t	Sig.
	M	SD	M	SD		
1. การศึกษาอย่างคร่าว ๆ และการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิม	3.17	1.13	2.75	1.19	2.99*	0.00
2. การหาวิธีการเรียนรู้ภาษา	3.79	1.00	3.61	1.02	1.49	0.14
3. การเตรียมการและการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง	2.46	1.24	2.45	1.30	0.07	0.94
4. การสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้คำศัพท์	3.61	1.23	3.60	1.17	0.08	0.93
5. การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้คำศัพท์	2.66	1.30	2.83	1.31	-1.07	0.29
6. การเอาใจใส่	3.15	1.16	2.91	1.09	1.72	0.09
7. การใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส	3.58	1.17	3.87	1.03	-2.07*	0.04

ตาราง 8 (ต่อ)

กลวิธีอภิปราย	กลุ่มเก่ง		กลุ่มอ่อน		t	Sig.
	M	SD	M	SD		
8. การทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์	3.68	0.79	3.66	0.70	0.23	0.82
9. การประเมินตนเอง	3.63	0.97	3.40	0.95	1.90	0.06
10. การใช้แบบฝึกเติมคำลงในช่องว่าง	2.96	1.18	3.02	1.04	-0.45	0.65
11. การข้ามหรือผ่านคำศัพท์ใหม่	3.18	1.29	3.34	1.19	-1.03	0.31
12. การเรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์อยู่ตลอดเวลา	3.12	0.84	2.83	0.87	2.87*	0.00

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านกลวิธีทางสังคม ผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้กลวิธีการสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 3.69$, $SD = 1.15$) รองลงมาคือกลวิธีการสอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่จากผู้สอน ($M = 3.54$, $SD = 1.25$) และกลวิธีการสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน ($M = 3.52$, $SD = 1.16$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้น้อยที่สุดคือการตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำหรือรายการคำของผู้เรียนโดยผู้สอน ($M = 2.25$, $SD = 1.63$) ในขณะที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 3.88$, $SD = 1.15$) รองลงมาคือกลวิธีการสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน ($M = 3.86$, $SD = 1.05$) และกลวิธีการสอบถามการถอดความของคำศัพท์จากผู้สอน ($M = 3.79$, $SD = 0.97$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนใช้น้อยที่สุดคือการตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำหรือรายการคำของผู้เรียนโดยผู้สอน ($M = 2.30$, $SD = 1.62$)

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยทางด้านกลวิธีทางสังคม พบว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 กลวิธี คือ 1) การสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน และ 2) การสอบถามการถอดความของคำศัพท์จากผู้สอน โดยผู้เรียนกลุ่มอ่อนใช้ทั้ง 2 กลวิธีมากกว่าผู้เรียนกลุ่มเก่ง รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีทางสังคม) ตามระดับความสามารถในการเรียนรู้

กลวิธีทางสังคม	กลุ่มเก่ง		กลุ่มอ่อน		t	Sig.
	M	SD	M	SD		
1. การสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน	3.52	1.16	3.86	1.05	-2.45*	0.01
2. การสอบถามการถอดความของคำศัพท์จากผู้สอน	3.40	1.19	3.79	0.97	-2.84*	0.00
3. การสอบถามคำพ้องความจากผู้สอน	3.34	1.13	3.33	1.28	0.13	0.90
4. การสอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่จากผู้สอน	3.54	1.25	3.61	1.18	-0.46	0.65
5. การสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน	3.69	1.15	3.88	1.15	-1.36	0.17
6. การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์	2.90	1.37	2.99	1.31	-0.53	0.59
7. การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์	2.85	1.38	3.02	1.26	-1.01	0.31
8. การตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำหรือรายการคำของผู้เรียนโดยผู้สอน	2.25	1.63	2.30	1.62	-0.28	0.78
9. การมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา	3.07	1.34	2.87	1.23	1.22	0.22
10. การพัฒนาความเข้าใจทางวัฒนธรรม	3.49	1.23	3.33	1.27	1.05	0.29

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทางด้านกลวิธีทางจิตพิสัย ผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการให้กำลังใจตัวเองมากที่สุด (M = 3.57, SD = 1.37; M = 3.57, SD = 1.15 ตามลำดับ) รองลงมาคือกลวิธีการใช้ดนตรี (M = 3.18, SD = 1.63; M = 3.43, SD = 1.45 ตามลำดับ) และกลวิธีการลดความวิตกกังวลของตนเอง (M = 3.07, SD = 1.52; M = 3.39, SD = 1.40 ตามลำดับ) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้น้อยที่สุดคือการเขียนอนุทินการเรียนรู้คำศัพท์ (M = 1.39, SD = 1.57; M = 1.57, SD = 1.55 ตามลำดับ)

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยทางด้านกลวิธีทางจิตพิสัย พบว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกกลวิธี รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีทางจิตพิสัย) ตามระดับความสามารถในการเรียนรู้

กลวิธีทางจิตพิสัย	กลุ่มเก่ง		กลุ่มอ่อน		t	Sig.
	M	SD	M	SD		
1. การลดความวิตกกังวลของตนเอง	3.07	1.52	3.39	1.40	-1.78	0.08
2. การใช้ดนตรี	3.18	1.63	3.43	1.45	-1.39	0.17
3. การให้กำลังใจตัวเอง	3.57	1.37	3.57	1.15	0.02	0.98
4. การให้รางวัลแก่ตนเอง	2.95	1.60	3.03	1.46	-0.43	0.67
5. การเขียนอนุทินการเรียนรู้คำศัพท์	1.39	1.57	1.57	1.55	-0.89	0.37
6. การพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเอง	2.40	1.65	2.78	1.53	-1.92	0.06

กล่าวโดยสรุป จากการทดสอบสมมติฐานพบว่าผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน อย่างไรก็ตามจากการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยแต่ละด้าน พบว่าผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 กลวิธีย่อย โดยมีรายละเอียดที่นำเสนอต่อไปนี้

กลวิธีหลักที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้มากกว่าผู้เรียนกลุ่มอ่อนมี 2 กลวิธี คือ กลวิธีปริชานและกลวิธีอภิปริชาน ด้านกลวิธีปริชาน ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ชนิดของคำ 2) การวิเคราะห์หน่วยคำเติม 3) การเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 4) การจดบันทึกในชั้นเรียน และ 5) การใช้ส่วนอธิบายคำศัพท์ในแบบเรียน ด้านกลวิธีอภิปริชาน ประกอบด้วย 1) การศึกษาอย่างคร่าว ๆ และการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิม และ 2) การเรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์อยู่ตลอดเวลา

กลวิธีหลักที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนใช้มากกว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งมี 4 กลวิธี คือ กลวิธีการจำ กลวิธีปริชาน กลวิธีอภิปริชาน และกลวิธีทางสังคม ด้านกลวิธีการจำ ประกอบด้วย 1) การจำความหมาย

ของคำศัพท์จากรูปภาพ และ 2) การมโนภาพรูปของคำศัพท์ ด้านกลวิธีปริชาน ผู้เรียนใช้กลวิธีการวิเคราะห์รูปภาพหรืออากัปกิริยาที่ปรากฏ ด้านกลวิธีอธิบายปริชาน ผู้เรียนใช้กลวิธีการใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส ด้านกลวิธีทางสังคม ประกอบด้วย 1) การสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน และ 2) การสอบถามการถอดความของคำศัพท์จากผู้สอน

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัทธนนท์ พลหาญ (2559) ที่พบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงและนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Bristi (2015) ที่ระบุว่าผู้เรียนที่มีระดับความรู้ต่างกันมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ธีรวัฒน์ ต้นทนิส (2557) ยังพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์เป็นรายกลวิธีหลักพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านสูงใช้ consolidating strategies มากกว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในส่วนของการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยซึ่งพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างผู้เรียนกลุ่มเก่งและผู้เรียนกลุ่มอ่อนนั้น จะสังเกตได้ว่ากลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้มากกว่าผู้เรียนกลุ่มอ่อนเป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ชนิดของคำและหน่วยคำเติม การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบทางภาษา รวมทั้งกลวิธีที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Learner Autonomy) เช่น การจดบันทึกในชั้นเรียน การใช้ส่วนอธิบายคำศัพท์ การเตรียมบทเรียนมาล่วงหน้าโดยการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิม และการฝึกฝน

สำหรับกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนใช้มากกว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งเป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปภาพ การใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส และการสอบถามจากผู้สอน ข้อค้นพบนี้อาจจะไม่ได้หมายความว่ากลวิธีต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ทางภาษาต่ำ แต่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนกลุ่มอ่อนนิยมใช้กลวิธีเหล่านี้ในการเรียนรู้แต่อาจจะยังไม่ทราบถึงวิธีการใช้กลวิธีที่ถูกต้องที่จะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้อย่างแท้จริง รวมไปถึงอาจจะยังขาดการฝึกฝนการใช้กลวิธีดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เมื่อวิเคราะห์กลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนนิยมใช้แล้วพบว่าการใช้รูปภาพสามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ง่ายมากขึ้น ดังที่ ธีรวิภา ปลายตะเพียนทอง (2562) ได้สรุปไว้ว่ารูปภาพเป็นสิ่งที่ข้องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก รูปภาพมีความสำคัญเช่นเดียวกับภาษาพูดและภาษาเขียน สามารถนำมาใช้ในการสื่อสารและสื่อความหมายได้ดี

รูปภาพช่วยให้จดจำได้ดีกว่าตัวอักษร และช่วยอธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในส่วนของการใช้สื่อต่าง ๆ สามารถช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ สำหรับประเด็นนี้ สิตา สิทธิธรรมฤทธิ์ (2551: 2) กล่าวว่าสื่อการเรียนรู้ที่ดีเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็น ได้ยิน ได้สัมผัส ทำให้เกิดความเข้าใจในแนวคิด เข้าใจเนื้อหาได้ตรงกัน เกิดมโนภาพอย่างชัดเจนยิ่งกว่าการฟังบรรยาย ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนรวดเร็วยิ่งขึ้น และสามารถย่นระยะเวลาในการเรียนรู้ลงได้ นอกจากนี้ ธัญเทพ เย็นรัมย์ และคณะ (2560: 83) ยังระบุว่าการใช้สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia) โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ในการสื่อความหมายโดยการผสมผสานสื่อหลายชนิดเข้าด้วยกัน เช่น ข้อความ กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียงวีดิทัศน์ จะสามารถสื่อความคิดไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของการใช้กลวิธีการสอบถามจากผู้สอนแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเข้าใจและให้ความสำคัญต่อผู้สอนแต่ยังขาดความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองและยังคงต้องพึ่งพาผู้สอน ในขณะที่ เอษณ ยามาลี และคณะ (2561) ระบุว่า การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง (Autonomous Learning) มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียน กล่าวคือผู้เรียนสามารถมีอิสระทางความคิดในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง สามารถจัดการความรู้ของตนเอง และสามารถประเมินตนเองได้ โดยที่ไม่ต้องมีผู้สอนคอยป้อนข้อมูลต่าง ๆ ให้ ซึ่งวิธีการเรียนรู้ในลักษณะนี้สามารถสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว มีเครื่องมือมากมายที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ ในขณะเดียวกันผู้เรียนก็มีอิสระในการเรียนรู้ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนผู้เรียนก็สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

ตอนที่ 4 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการทดสอบสมมติฐานว่าผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีปริชาน และกลวิธีทางสังคมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($M = 3.29, SD = 0.60$; $M = 3.29, SD = 0.75$ ตามลำดับ) รองลงมาคือกลวิธีอภิปริชาน ($M = 3.27, SD = 0.61$) กลวิธีการจำ ($M = 3.18, SD = 0.69$) และใช้กลวิธีทางจิตพิสัยน้อยที่สุด ($M = 3.13, SD = 0.92$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ใช้กลวิธีอภิปริชานมากที่สุด ($M = 3.23, SD = 0.66$) รองลงมาคือกลวิธีปริชาน ($M = 3.20, SD = 0.52$) กลวิธีทางสังคม ($M = 3.07, SD = 0.92$) กลวิธีการจำ ($M = 2.84, SD = 0.69$) และใช้กลวิธีทางจิตพิสัยน้อยที่สุด ($M = 2.72, SD = 0.97$)

ผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ใช้กลวิธีปริชานมากที่สุด ($M = 3.34$, $SD = 0.49$) รองลงมาคือกลวิธีอภิปริชาน ($M = 3.23$, $SD = 0.64$) กลวิธีทางสังคม ($M = 3.22$, $SD = 0.78$) กลวิธีการจำ ($M = 3.04$, $SD = 0.62$) และใช้กลวิธีทางจิตพิสัยน้อยที่สุด ($M = 2.86$, $SD = 0.93$) และผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ใช้กลวิธีปริชานมากที่สุด ($M = 3.39$, $SD = 0.56$) รองลงมาคือกลวิธีทางสังคม ($M = 3.31$, $SD = 0.78$) กลวิธีอภิปริชาน ($M = 3.20$, $SD = 0.67$) กลวิธีการจำ ($M = 3.05$, $SD = 0.69$) และใช้กลวิธีทางจิตพิสัยน้อยที่สุด ($M = 2.62$, $SD = 1.01$)

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้โดยภาพรวมและรายกลวิธีหลักพบว่าผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้ด้านกลวิธีปริชาน กลวิธีอภิปริชาน และกลวิธีทางสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้ด้านกลวิธีการจำ และกลวิธีทางจิตพิสัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการจำมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 และใช้กลวิธีทางจิตพิสัยมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 4 รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้

กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
1. กลวิธีการจำ	3.18	0.69	2.84	0.69	3.04	0.62	3.05	0.69	3.28*	0.02
2. กลวิธีปริชาน	3.29	0.60	3.20	0.52	3.34	0.49	3.39	0.56	1.94	0.12
3. กลวิธีอภิปริชาน	3.27	0.61	3.23	0.66	3.23	0.64	3.20	0.67	0.17	0.92
4. กลวิธีทางสังคม	3.29	0.75	3.07	0.92	3.22	0.78	3.31	0.78	1.49	0.22
5. กลวิธีทางจิตพิสัย	3.13	0.92	2.72	0.97	2.86	0.93	2.62	1.01	4.37*	0.00
ภาพรวม	3.23	0.56	3.01	0.58	3.14	0.55	3.12	0.64	1.77	0.15

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณากลวิธีย่อยในแต่ละด้านพบว่า ด้านกลวิธีการจำ ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการเน้นข้อความสำคัญมากที่สุด ($M = 4.21$, $SD = 1.13$) รองลงมาคือกลวิธีการศึกษาการออกเสียงของคำ ($M = 4.11$, $SD = 0.99$) และกลวิธีการท่องจำหรือจำแนกเพศของคำศัพท์ (เพศชาย, เพศหญิง) โดยการพิจารณาจากส่วนท้ายของคำศัพท์นั้น ๆ ($M = 4.07$, $SD = 1.23$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้น้อยที่สุดคือการใช้รูปลักษณ์ ($M = 1.59$, $SD = 1.58$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 2-4 ใช้กลวิธีการเน้น

ข้อความสำคัญมากที่สุด ($M = 4.40, SD = 0.85$; $M = 4.44, SD = 0.90$; $M = 4.28, SD = 0.93$ ตามลำดับ) รองลงมาคือกลวิธีการท่องจำหรือจำแนกเพศของคำศัพท์ (เพศชาย, เพศหญิง) โดยการพิจารณาจากส่วนท้ายของคำศัพท์นั้น ๆ ($M = 4.05, SD = 0.99$; $M = 4.20, SD = 1.02$; $M = 3.90, SD = 1.16$ ตามลำดับ) และกลวิธีการศึกษาการออกเสียงของคำ ($M = 3.75, SD = 1.08$; $M = 4.00, SD = 0.95$; $M = 3.89, SD = 0.93$ ตามลำดับ) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 2-4 ใช้น้อยที่สุดคือ การใช้รูปลักษณ์ ($M = 1.13, SD = 1.52$; $M = 1.53, SD = 1.63$; $M = 1.04, SD = 1.27$ ตามลำดับ)

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยด้านกลวิธีการจำ พบว่าผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 7 กลวิธี คือ 1) การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำพ้องความ 2) การใช้สเกลสำหรับคำคุณศัพท์เปรียบระดับได้ 3) การใช้วิธีโลโซ หรือวิธีการจำโดยการกำหนดตำแหน่ง 4) การใช้เสียงเพื่อช่วยในการจำ 5) การใช้รูปลักษณ์ 6) การเรียนรู้คำศัพท์จากสำนวนไปพร้อม ๆ กัน และ 7) การใช้ตารางอรรถลักษณะ รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 12

จากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำพ้องความ และการใช้สเกลสำหรับคำคุณศัพท์เปรียบระดับได้ มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 และใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์จากสำนวนไปพร้อม ๆ กัน มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 3 อย่างไรก็ตามผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ใช้กลวิธีการใช้รูปลักษณ์น้อยกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 การเปรียบเทียบยังแสดงให้เห็นอีกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการใช้วิธีโลโซ หรือวิธีการจำโดยการกำหนดตำแหน่ง และกลวิธีการใช้เสียงเพื่อช่วยในการจำมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 และใช้กลวิธีการใช้ตารางอรรถลักษณะมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4

ตาราง 12 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีการจำ) ตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้

กลวิธีการจำ	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
1. การจำความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพ	3.63	1.21	3.51	1.14	3.48	1.22	3.48	1.21	0.27	0.85
2. การใช้กระบวนจินตภาพ	3.71	1.18	3.58	1.23	3.65	1.05	3.75	1.16	0.32	0.81

ตาราง 12 (ต่อ)

กลวิธีการจำ	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
3. การเชื่อมโยง คำศัพท์กับกลุ่มคำ ชนิดเดียวกัน	3.77	1.11	3.51	1.27	3.49	1.08	3.56	1.16	0.96	0.41
4. การเชื่อมโยง คำศัพท์กับคำพ้อง ความ	3.32	1.05	3.19	1.12	3.49	0.93	3.66	1.02	3.35*	0.02
5. การเชื่อมโยง คำศัพท์กับคำตรง ข้าม	3.20	1.19	2.82	1.12	3.09	1.02	3.17	1.01	2.04	0.11
6. การจัดฝั่งคำทาง ความหมาย	2.56	1.58	2.05	1.75	2.30	1.44	2.43	1.45	1.53	0.21
7. การใช้สเกล สำหรับ คำคุณศัพท์เปรียบเทียบ ระดับได้	2.91	1.35	2.45	1.43	2.94	1.19	3.12	1.34	3.78*	0.01
8. การใช้วิธีเพิก หรือ วิธีการจำโดยใช้ ระบบหัวหมด	2.31	1.60	1.95	1.61	1.94	1.60	1.88	1.54	1.19	0.31
9. การใช้วิธีโลไซ หรือวิธีการจำโดย การกำหนด ตำแหน่ง	3.64	1.17	3.08	1.51	3.18	1.36	3.58	1.29	3.63*	0.01
10. การจัดกลุ่มคำ ศัพท์เป็นหมวดหมู่ เพื่อศึกษาคำ เหล่านั้น	3.68	1.09	3.39	1.33	3.34	1.15	3.51	1.06	1.30	0.27

ตาราง 12 (ต่อ)

กลวิธีการจำ	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
11. การจัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่แล้วบันทึกแยกไว้ในแต่ละหน้ากระดาษ	3.36	1.40	2.90	1.47	2.96	1.31	3.04	1.43	1.63	0.18
12. การใช้คำศัพท์ใหม่ในประโยค	2.80	1.26	2.62	1.24	2.87	1.21	2.95	1.26	1.07	0.36
13. การศึกษาการสะกดคำ	3.43	1.26	3.05	1.34	3.30	1.24	3.35	1.25	1.27	0.28
14. การศึกษาการออกเสียงของคำ	4.11	0.99	3.75	1.08	4.00	0.95	3.89	0.93	1.81	0.14
15. การใช้เสียงเพื่อช่วยในการจำ	2.43	1.40	1.69	1.44	2.10	1.40	2.21	1.54	3.49*	0.02
16. การมโนภาพรูปของคำศัพท์	3.71	1.33	3.27	1.60	3.52	1.40	3.65	1.27	1.50	0.22
17. การเน้นข้อความสำคัญ	4.21	1.13	4.40	0.85	4.44	0.90	4.28	0.93	0.97	0.41
18. การใช้รูปลักษณะ	1.59	1.58	1.13	1.52	1.53	1.63	1.04	1.27	2.95*	0.03
19. การใช้คำสำคัญ	2.57	1.47	2.10	1.63	2.22	1.66	2.02	1.63	1.87	0.13
20. การท่องจำหน่วยคำเต็ม	3.08	1.26	2.95	1.38	3.28	1.25	3.25	1.29	1.14	0.33
21. การท่องจำรากศัพท์	2.64	1.43	2.23	1.52	2.61	1.41	2.72	1.52	1.74	0.16
22. การถอดความความหมายของคำ	2.92	1.30	2.49	1.43	2.76	1.37	2.77	1.44	1.25	0.29

ตาราง 12 (ต่อ)

กลวิธีการจำ	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
23. การเรียนรู้คำศัพท์ จากสำนวนไป พร้อม ๆ กัน	3.44	1.09	3.25	1.10	3.09	1.15	3.55	1.13	2.89*	0.04
24. การใช้กิริยา ท่าทาง ประกอบการ เรียนรู้คำศัพท์	3.27	1.23	2.74	1.37	3.05	1.42	2.87	1.47	2.11	0.10
25. การใช้ตาราง อรรถลักษณะ	2.37	1.49	1.79	1.51	2.14	1.59	1.80	1.54	2.73*	0.04
26. การท่องจำหรือ จำแนกเพศของ คำศัพท์ (เพศชาย, เพศหญิง) โดยการ พิจารณาจาก ส่วนท้ายของ คำศัพท์นั้น ๆ	4.07	1.23	4.05	0.99	4.20	1.02	3.90	1.16	1.11	0.34

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านกลวิธีปริชาน ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการจดบันทึกในชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 4.08$, $SD = 0.96$) รองลงมาคือกลวิธีการวิเคราะห์ชนิดของคำ ($M = 4.04$, $SD = 0.96$) และกลวิธีการเดาจากบริบท ($M = 4.03$, $SD = 0.88$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้น้อยที่สุดคือการใช้พจนานุกรมฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส ($M = 1.73$, $SD = 1.14$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ใช้กลวิธีการจดบันทึกในชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 4.21$, $SD = 0.86$) รองลงมาคือกลวิธีการเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ($M = 4.19$, $SD = 0.92$) และกลวิธีการวิเคราะห์ชนิดของคำ ($M = 4.18$, $SD = 0.81$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ใช้น้อยที่สุดคือการติดป้ายคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ($M = 1.78$, $SD = 1.53$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ใช้กลวิธีการจดบันทึกในชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 4.38$, $SD = 0.81$) รองลงมาคือกลวิธีการวิเคราะห์ชนิดของคำ ($M = 4.22$, $SD = 0.86$) และกลวิธีการเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ($M = 3.97$, $SD = 1.00$) ในส่วนของกลวิธี

ที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ใช้น้อยที่สุดคือการติดยาคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ($M = 1.97, SD = 1.54$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ใช้กลวิธีการจดบันทึกในชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 4.30, SD = 0.82$) รองลงมาคือ กลวิธีการวิเคราะห์ชนิดของคำ ($M = 4.25, SD = 0.95$) และกลวิธีการเดาจากบริบท ($M = 4.12, SD = 0.94$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ใช้น้อยที่สุดคือการติดยาคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ($M = 1.83, SD = 1.63$)

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยด้านกลวิธีปริชาน พบว่าผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 กลวิธี คือ 1) การวิเคราะห์หน่วยคำเติม และ 2) การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 13

จากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ใช้กลวิธีการวิเคราะห์หน่วยคำเติม มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 นอกจากนี้ผู้เรียนชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ยังใช้กลวิธีการใช้ พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ฝรั่งเศสมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 อีกด้วย

ตาราง 13 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีปริชาน) ตามระดับ ประสิทธิภาพในการเรียนรู้

กลวิธีปริชาน	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
1. การวิเคราะห์ชนิดของคำ	4.04	0.96	4.18	0.81	4.22	0.86	4.25	0.95	0.88	0.45
2. การวิเคราะห์หน่วยคำเติม	3.25	1.12	3.26	1.23	3.70	1.03	3.91	1.07	7.59*	0.00
3. การวิเคราะห์รากศัพท์	2.81	1.35	2.66	1.24	3.20	1.48	2.96	1.52	2.08	0.10
4. การตรวจสอบคำรวมเชื้อสาย	3.03	1.52	2.79	1.65	2.82	1.41	2.87	1.55	0.35	0.79
5. การวิเคราะห์รูปภาพหรืออากัปกิริยาที่ปรากฏ	3.57	1.08	3.70	0.93	3.73	1.13	3.62	1.07	0.39	0.76

ตาราง 13 (ต่อ)

กลวิธีปริชาน	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
6. การเดาจากบริบท	4.03	0.88	3.99	0.85	3.92	0.80	4.12	0.94	0.78	0.51
7. การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ไทย, ไทย-ฝรั่งเศส	3.68	1.37	3.38	1.41	3.78	1.18	3.65	1.17	1.44	0.23
8. การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-อังกฤษ, อังกฤษ-ฝรั่งเศส	3.51	1.31	3.82	1.13	3.67	1.21	3.94	0.96	2.29	0.08
9. การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส	1.73	1.14	1.87	1.44	2.48	1.29	2.84	1.28	14.17*	0.00
10. การเปรียบเทียบ คำศัพท์ภาษา ฝรั่งเศสกับ คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	4.00	1.00	4.19	0.92	3.97	1.00	4.10	0.92	0.86	0.46
11. การเขียนซ้ำ ๆ	3.49	1.10	3.42	1.07	3.46	1.10	3.47	1.15	0.07	0.98
12. การฟังซ้ำ ๆ	2.69	1.08	2.56	1.37	2.68	1.14	2.90	1.31	1.21	0.31
13. การใช้รายการคำ	3.58	1.15	3.58	1.15	3.65	1.16	3.74	1.17	0.52	0.67
14. การใช้บัตรคำ	2.67	1.40	2.10	1.38	2.34	1.46	2.37	1.32	2.10	0.10
15. การจดบันทึกใน ชั้นเรียน	4.08	0.96	4.21	0.86	4.38	0.81	4.30	0.82	1.78	0.15
16. การใช้ส่วนอธิบาย คำศัพท์ใน แบบเรียน	3.49	1.06	3.44	1.07	3.51	1.18	3.64	1.03	0.55	0.65
17. การฟังไฟล์เสียง หรือคลิปเสียง รายการคำศัพท์	3.13	1.28	2.68	1.46	2.76	1.28	2.84	1.22	1.76	0.16

ตาราง 13 (ต่อ)

กลวิธีปริชาน	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
18. การติดป้าย คำศัพท์ไว้บนวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ	2.00	1.48	1.78	1.53	1.97	1.54	1.83	1.63	0.38	0.77
19. การพจนมุดจด คำศัพท์	3.51	1.41	3.21	1.30	3.20	1.32	3.12	1.32	1.31	0.27

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านกลวิธีอภิปริชาน ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการหากลวิธีการเรียนรู้ภาษามากที่สุด ($M = 3.97$, $SD = 0.85$) รองลงมาคือกลวิธีการใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส ($M = 3.79$, $SD = 1.17$) และกลวิธีการสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้คำศัพท์ ($M = 3.69$, $SD = 1.21$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ใช้กลวิธีการสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้คำศัพท์มากที่สุด ($M = 3.74$, $SD = 1.01$) รองลงมาคือกลวิธีหากลวิธีการเรียนรู้ภาษา ($M = 3.71$, $SD = 1.09$) และกลวิธีทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ ($M = 3.66$, $SD = 0.85$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ใช้กลวิธีทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์มากที่สุด ($M = 3.73$, $SD = 0.67$) รองลงมาคือกลวิธีการใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส ($M = 3.72$, $SD = 1.00$) และกลวิธีหากลวิธีการเรียนรู้ภาษา ($M = 3.67$, $SD = 1.06$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ใช้กลวิธีทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์มากที่สุด ($M = 3.75$, $SD = 0.75$) รองลงมาคือกลวิธีหากลวิธีการเรียนรู้ภาษา ($M = 3.65$, $SD = 1.00$) และกลวิธีการใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส ($M = 3.57$, $SD = 1.23$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 1-4 ใช้น้อยที่สุดคือการเตรียมการและการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง ($M = 2.60$, $SD = 1.23$; $M = 2.30$, $SD = 1.28$; $M = 2.51$, $SD = 1.27$; $M = 2.42$, $SD = 1.25$ ตามลำดับ) รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 14

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยด้านกลวิธีอภิปริชาน พบว่าผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 กลวิธี คือ การศึกษาอย่างคร่าว ๆ และการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิม โดยจากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ใช้กลวิธีดังกล่าวมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2

ตาราง 14 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีอภิปราย) ตามระดับ
ประสบการณ์ในการเรียนรู้

กลวิธีอภิปราย	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
1. การศึกษาอย่าง คร่าว ๆ และการ เชื่อมโยงกับองค์ ความรู้เดิม	2.95	1.06	2.83	1.20	3.34	1.11	3.08	1.21	2.84*	0.04
2. การหาวิธีการ เรียนรู้ภาษา	3.97	0.85	3.71	1.09	3.67	1.06	3.65	1.00	1.78	0.15
3. การเตรียมการ และการวางแผน แผนการเรียนรู้ ของตนเอง	2.60	1.23	2.30	1.28	2.51	1.27	2.42	1.25	0.80	0.50
4. การสร้าง สภาพแวดล้อม ทางกายภาพที่ เหมาะสมต่อการ เรียนรู้คำศัพท์	3.69	1.21	3.74	1.01	3.47	1.27	3.55	1.30	0.86	0.46
5. การกำหนด เป้าหมายในการ เรียนรู้คำศัพท์	2.77	1.27	2.74	1.23	2.62	1.40	2.69	1.32	0.20	0.89
6. การเอาใจใส่	3.35	0.86	3.13	1.08	2.94	1.20	2.98	1.29	2.10	0.10
7. การใช้สื่อภาษา ฝรั่งเศส	3.79	1.17	3.60	1.14	3.72	1.00	3.57	1.23	0.68	0.57
8. การทดสอบ ตนเองด้วย แบบทดสอบ คำศัพท์	3.53	0.76	3.66	0.85	3.73	0.67	3.75	0.75	1.41	0.24
9. การประเมิน ตนเอง	3.60	0.93	3.60	1.02	3.58	0.93	3.50	0.99	0.22	0.88

ตาราง 14 (ต่อ)

กลวิธีอภิปราย	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
10. การใช้แบบฝึกเติม คำลงในช่องว่าง	2.93	1.09	3.06	1.21	2.95	1.15	2.96	1.13	0.21	0.89
11. การข้ามหรือผ่าน คำศัพท์ใหม่	3.00	1.41	3.39	1.14	3.24	1.13	3.25	1.32	1.25	0.29
12. การเรียนรู้และ ฝึกฝนคำศัพท์อยู่ ตลอดเวลา	3.09	0.84	3.04	0.87	3.00	0.75	3.04	0.94	0.15	0.93

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านกลวิธีทางสังคม ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 3.68$, $SD = 1.22$) รองลงมาคือกลวิธีการพัฒนาความเข้าใจทางวัฒนธรรม ($M = 3.63$, $SD = 1.01$) และกลวิธีการสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน ($M = 3.59$, $SD = 1.08$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ใช้กลวิธีการสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน และกลวิธีการสอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่จากผู้สอนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($M = 3.55$, $SD = 1.32$; $M = 3.55$, $SD = 1.19$ ตามลำดับ) รองลงมาคือกลวิธีการสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน ($M = 3.48$, $SD = 1.25$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ใช้กลวิธีการสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 3.89$, $SD = 1.10$) รองลงมาคือกลวิธีการสอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่จากผู้สอน ($M = 3.57$, $SD = 1.24$) และกลวิธีการสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน ($M = 3.54$, $SD = 1.20$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ใช้กลวิธีการสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 3.87$, $SD = 1.02$) รองลงมาคือกลวิธีการสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน ($M = 3.74$, $SD = 0.99$) และกลวิธีการสอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่จากผู้สอน ($M = 3.72$, $SD = 1.28$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 1-4 ใช้น้อยที่สุดคือการตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำหรือรายการคำของผู้เรียนโดยผู้สอน ($M = 2.55$, $SD = 1.58$; $M = 2.13$, $SD = 1.60$; $M = 2.10$, $SD = 1.68$; $M = 2.28$, $SD = 1.62$ ตามลำดับ) รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 15

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยด้านกลวิธีทางสังคม พบว่าผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 กลวิธี คือ การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

เพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ โดยจากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีดังกล่าวมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2

ตาราง 15 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีทางสังคม) ตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้

กลวิธีทางสังคม	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
1. การสอบถามคำแปลเป็นภาษาที่ 1 จากผู้สอน	3.59	1.08	3.55	1.32	3.54	1.20	3.74	0.99	0.59	0.62
2. การสอบถามการถอดความของคำศัพท์จากผู้สอน	3.55	1.02	3.43	1.31	3.53	1.06	3.52	1.18	0.16	0.92
3. การสอบถามคำพ้องความจากผู้สอน	3.12	1.17	3.17	1.21	3.51	1.10	3.50	1.18	2.63	0.05
4. การสอบถามประโยคที่ประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่จากผู้สอน	3.35	1.20	3.55	1.19	3.57	1.24	3.72	1.28	1.30	0.27
5. การสอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน	3.68	1.22	3.48	1.25	3.89	1.10	3.87	1.02	2.28	0.08
6. การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์	3.23	1.24	2.60	1.44	2.90	1.41	2.97	1.29	2.84*	0.04

ตาราง 15 (ต่อ)

กลวิธีทางสังคม	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
7. การทำกิจกรรม กลุ่มกับเพื่อนร่วม ชั้นเรียนเพื่อฝึกฝน การใช้คำศัพท์	3.15	1.27	2.58	1.46	2.81	1.39	3.03	1.25	2.70	0.05
8. การตรวจสอบ ความถูกต้องของ บัตรคำหรือ รายการคำของ ผู้เรียนโดยผู้สอน	2.55	1.58	2.13	1.60	2.10	1.68	2.28	1.62	1.21	0.31
9. การมีปฏิสัมพันธ์ กับเจ้าของภาษา	3.07	1.28	2.96	1.39	2.90	1.19	3.10	1.38	0.42	0.74
10. การพัฒนาความ เข้าใจทาง วัฒนธรรม	3.63	1.01	3.27	1.39	3.48	1.04	3.40	1.40	1.10	0.35

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านกลวิธีทางจิตพิสัย ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการให้กำลังใจตัวเองมากที่สุด ($M = 3.79$, $SD = 1.21$) รองลงมาคือกลวิธีการลดความวิตกกังวลของตนเอง และกลวิธีการใช้ดนตรี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($M = 3.60$, $SD = 1.32$; $M = 3.60$, $SD = 1.60$ ตามลำดับ) ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ใช้กลวิธีการให้กำลังใจตัวเองมากที่สุด ($M = 3.60$, $SD = 1.44$) รองลงมาคือกลวิธีการใช้ดนตรี ($M = 3.25$, $SD = 1.70$) และกลวิธีการลดความวิตกกังวลของตนเอง ($M = 3.23$, $SD = 1.53$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ใช้กลวิธีการให้กำลังใจตัวเองมากที่สุด ($M = 3.47$, $SD = 1.25$) รองลงมาคือกลวิธีการลดความวิตกกังวลของตนเอง ($M = 3.27$, $SD = 1.35$) และกลวิธีการใช้ดนตรี ($M = 3.11$, $SD = 1.58$) ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ใช้กลวิธีการให้กำลังใจตัวเองมากที่สุด ($M = 3.46$, $SD = 1.32$) รองลงมาคือกลวิธีการใช้ดนตรี ($M = 3.10$, $SD = 1.47$) และกลวิธีการลดความวิตกกังวลของตนเอง ($M = 2.69$, $SD = 1.58$) ในส่วนของกลวิธีที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 1-4 ใช้น้อยที่สุดคือการเขียนอนุทินการเรียนรู้คำศัพท์ ($M = 1.75$, $SD = 1.64$; $M = 1.17$, $SD = 1.39$; $M = 1.51$, $SD = 1.58$; $M = 1.37$, $SD = 1.60$ ตามลำดับ) รายละเอียดข้อมูลดังแสดงในตาราง 16

ผลการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยด้านกลวิธีทางจิตพิสัย พบว่าผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 กลวิธี คือ การลดความวิตกกังวลของตนเอง โดยจากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีดังกล่าวมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 4

ตาราง 16 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (กลวิธีทางจิตพิสัย) ตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้

กลวิธีทางจิตพิสัย	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		F	Sig.
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
1. การลดความวิตกกังวลของตนเอง	3.60	1.32	3.23	1.53	3.27	1.35	2.69	1.58	6.07*	0.00
2. การใช้ดนตรี	3.60	1.60	3.25	1.70	3.11	1.58	3.10	1.47	1.73	0.16
3. การให้กำลังใจตัวเอง	3.79	1.21	3.60	1.44	3.47	1.25	3.46	1.32	1.09	0.35
4. การให้รางวัลแก่ตนเอง	3.29	1.44	2.94	1.62	3.10	1.46	2.67	1.64	2.58	0.05
5. การเขียนอนุทินการเรียนรู้คำศัพท์	1.75	1.64	1.17	1.39	1.51	1.58	1.37	1.60	1.85	0.14
6. การพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเอง	2.76	1.62	2.14	1.68	2.70	1.59	2.45	1.58	2.32	0.07

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวโดยสรุป จากการทดสอบสมมติฐานพบว่าผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นกลวิธีการจำ และกลวิธีทางจิตพิสัย โดยผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการจำมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 และใช้กลวิธีทางจิตพิสัยมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 4 นอกจากนี้ จากการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยแต่ละด้าน พบว่าผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 12 กลวิธีย่อย โดยมีรายละเอียดที่น่าสังเกตดังนี้

ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสมากที่สุด ใช้กลวิธีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้มากกว่าผู้เรียนชั้นปีอื่น ประกอบด้วย 1) การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำพ้องความ 2) การใช้สเกลสำหรับคำคุณศัพท์เปรียบเทียบระดับได้ 3) การเรียนรู้คำศัพท์จากสำนวนไปพร้อม ๆ กัน 4) การวิเคราะห์หน่วยคำเติม และ 5) การใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส นอกจากนี้ผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ซึ่งก็ถือได้ว่ามีระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเหมือนกัน ใช้กลวิธีการศึกษาอย่างคร่าว ๆ และการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิมมากกว่าผู้เรียนชั้นปีอื่น

ในขณะที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสน้อยที่สุด ใช้กลวิธีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้มากกว่าผู้เรียนชั้นปีอื่น ประกอบด้วย 1) การใช้วิธีโลโซ หรือวิธีการจำโดยการกำหนดตำแหน่ง 2) การใช้เสียงเพื่อช่วยในการจำ 3) การใช้รูปลักษณะ 4) การใช้ตารางอรรถลักษณะ 5) การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ และ 6) การลดความวิตกกังวลของตนเอง

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมจะพบว่าข้อค้นพบในส่วนนี้มีความสอดคล้องและใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ นาริรัตน์ วัฒนเวฬุ (2560) ที่พบว่านักศึกษาที่มีชั้นปีการศึกษาต่างกันมีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีสูงมีความรู้และวงคำศัพท์มากกว่า ได้เรียนรู้วิธีการหรือเทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์กับผู้สอนหลายคนมากกว่า และจำนวนรายวิชาที่เรียนมีมากกว่านักศึกษาชั้นปีต่ำ เป็นต้น จากเหตุผลเหล่านี้ทำให้มีกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์หลากหลายมากกว่า นอกจากนี้ผลการวิจัยของ วรวรรณ วงศ์ศรีวิวัฒน์ (2563) ยังพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ใช้ทุกกลวิธีไม่แตกต่างกันยกเว้นกลวิธีในการค้นพบ (determination strategies) เท่านั้นที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้น้อยกว่าชั้นปีอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับผลการศึกษาในครั้งนี้จะเห็นถึงความแตกต่างอย่างชัดเจนของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ระหว่างผู้เรียนชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสแตกต่างกันอย่างชัดเจนเช่นเดียวกัน ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการจำและกลวิธีทางจิตพิสัยมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในระดับกลวิธีย่อยจะพบว่ากลวิธีด้านการจำจะเป็นกลวิธีที่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์หรือเทคนิคเพื่อช่วยในการจำ เช่น ต้องใช้สถานที่ที่รู้จักและจำได้เป็นอย่างดีมาช่วยให้จำคำศัพท์ได้ง่ายมากขึ้น การใช้เสียงหรือการใช้ปากกาวาดรูปลายเส้นล้อมรอบคำศัพท์เพื่อช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ ทั้งนี้เป็นไปได้ว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 1 เพิ่งจะเปลี่ยนผ่านจากการเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษามาเป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยซึ่งวิธีการสอนของอาจารย์รวมไปถึงเนื้อหาการเรียนจะแตกต่างจากระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างมาก ส่งผลให้ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 อาจจะยังไม่

คุ้นชินกับรูปแบบดังกล่าวและกำลังอยู่ในช่วงการปรับตัว ดังนั้นการใช้อุปกรณ์หรือเทคนิคบางอย่าง เพื่อช่วยในการจำจะสามารถช่วยกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ นอกจากนี้ด้วยสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมากอาจจะส่งผลให้ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 เกิดความวิตกกังวลในการเรียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้กลวิธีการลดความวิตกกังวลของตนเองมากกว่าผู้เรียนชั้นปีอื่น ๆ รวมไปถึงการทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนสามารถสร้างความสนุกสนาน สร้างแรงกระตุ้น และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถช่วยลดความวิตกกังวลของตนเองได้ด้วย ในส่วนของผู้เรียนชั้นปีที่ 4 เป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้มามากแล้ว มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษามากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 1 รวมไปถึงเนื้อหาโดยทั่วไปของบทเรียนของชั้นปีที่ 4 มีความยาก ละเอียด และลึกซึ้งเนื่องจากเป็นชั้นปีสุดท้าย คำศัพท์ที่ต้องเรียนอยู่ในระดับสูง ดังนั้นกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มนี้นิยมใช้อย่างโดดเด่นจึงเป็นการจำโดยเน้นการคิดวิเคราะห์ และการใช้พจนานุกรมฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส

สรุปผลและข้อเสนอแนะการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา และเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาจำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสและระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส

ผลการวิจัยโดยภาพรวมพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้พฤติกรรมการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมการเรียน และพฤติกรรมการเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน พฤติกรรมการเรียน และใช้พฤติกรรมการเรียนน้อยที่สุด เมื่อพิจารณากฎวิธีย่อยในแต่ละด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมการเรียน ผู้เรียนใช้พฤติกรรมการเรียนมากที่สุด ด้านพฤติกรรมการเรียน ผู้เรียนใช้พฤติกรรมการเรียนมากที่สุด ด้านพฤติกรรมการเรียน ผู้เรียนใช้พฤติกรรมการเรียนมากที่สุด ด้านพฤติกรรมการเรียน ผู้เรียนใช้พฤติกรรมการเรียนมากที่สุด และด้านพฤติกรรมการเรียน ผู้เรียนใช้พฤติกรรมการเรียนมากที่สุด

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับความสามารถในการเรียนรู้โดยภาพรวมและรายพฤติกรรมการเรียนพบว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีพฤติกรรมการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน อย่างไรก็ตามจากการเปรียบเทียบกฎวิธีย่อยแต่ละด้าน พบว่าผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 กฎวิธีย่อย โดยจะสังเกตได้ว่ากฎวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้มากกว่าผู้เรียนกลุ่มอ่อนเป็นกฎวิธีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ชนิดของคำและหน่วยคำเติม การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบทางภาษา รวมไปถึงกฎวิธีที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Learner Autonomy) ซึ่งประกอบด้วย การจดบันทึกในชั้นเรียน การใช้ส่วนอธิบายคำศัพท์ การเตรียมบทเรียนมาล่วงหน้าโดยการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิม และการฝึกฝน ในขณะที่กฎวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนใช้มากกว่าผู้เรียนกลุ่มเก่งเป็นกฎวิธีที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปภาพ การใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส และการสอบถามจากผู้สอน

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสตามระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้โดยภาพรวมและรายพฤติกรรมการเรียนพบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนด้านพฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมการเรียน

และกลวิธีทางสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้ด้านกลวิธีการจำ และกลวิธีทางจิตพิสัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการจำมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 และใช้กลวิธีทางจิตพิสัยมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 4 นอกจากนี้จากการเปรียบเทียบกลวิธีย่อยแต่ละด้าน พบว่าผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาที่มีระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสต่างกัน มีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 12 กลวิธีย่อย และเมื่อพิจารณาในระดับกลวิธีย่อยจะพบว่ากลวิธีทางด้านการจำที่ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ใช้จะเป็นกลวิธีที่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์หรือเทคนิคเพื่อช่วยในการจำ รวมไปถึงการทำกิจกรรมกลุ่ม และการลดความวิตกกังวลของตนเอง สำหรับผู้เรียนชั้นปีที่ 4 กลวิธีที่นิยมใช้อย่างโดดเด่นคือการจำโดยเน้นการคิดวิเคราะห์ และการใช้พจนานุกรมฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอแนวทางสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสได้ดังนี้

1. โดยภาพรวมผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายและครอบคลุมทั้ง 5 กลวิธีหลัก คือ 1) กลวิธีการจำ 2) กลวิธีปริชาน 3) กลวิธีอภิปริชาน 4) กลวิธีทางสังคม และ 5) กลวิธีทางจิตพิสัย โดยอาจพิจารณาเลือกกลวิธีย่อยที่ผู้เรียนนิยมใช้เป็นอันดับแรก ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การให้ผู้เรียนใช้ปากกาเน้นข้อความสำคัญเพื่อการท่องจำคำศัพท์ การให้ผู้เรียนจดบันทึกในชั้นเรียน การให้ผู้เรียนได้ค้นหากลวิธีการเรียนรู้ของตนเอง การทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในกลุ่มเพื่อน และการให้เวลาผู้เรียนได้คิดทบทวนและให้กำลังใจตัวเอง เป็นต้น นอกจากนี้ผู้สอนควรช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงเป้าหมายการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำความรู้จักและมีโอกาสฝึกฝนการใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างถูกวิธีเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละรายวิชาและของหลักสูตร อย่างไรก็ตามพึงตระหนักว่าผู้เรียนหนึ่งคนไม่จำเป็นต้องใช้กลวิธีทุกด้านหรือทุกกลวิธีย่อยในการเรียนรู้คำศัพท์ ดังนั้นการที่ผู้สอนนำเสนอกลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถและระดับประสบการณ์ในการเรียนรู้ของตนเอง ดังที่ สิริจิตต์ เดชอมรชัย และ ชนยา ต่านสวัสดิ์ (2559) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาการเรียนของตนและรู้จักใช้กลวิธีการเรียนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนของตนได้

นอกจากนี้ Cornaire (2001 อ้างถึงใน สิริจิตต์ เดชอมรชัย, 2564) ได้เสนอวิธีการฝึกฝนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนประกอบด้วย 3 รูปแบบ คือ 1) การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ต้องใช้กลวิธีการเรียนต่าง ๆ โดยไม่มีการระบุชื่อกลวิธีหรือบอกประเภทให้ผู้เรียนทราบ 2) การให้ผู้เรียนรู้จักกลวิธีการเรียนประเภทต่าง ๆ รวมทั้งประโยชน์ของกลวิธีการเรียนนั้น ๆ และ 3) การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเปรียบเทียบและประเมินประสิทธิภาพของกลวิธีการเรียนต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน

2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่งานวิจัยส่วนใหญ่แนะนำ (ศิริมา ปุรินทรภิบาล และ กานดา เหล่าปิยะบุตร, 2560; กนกวรรณ บุญเดช, 2561) ดังนั้นในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส ผู้สอนควรประยุกต์ใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (activity-based learning) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชิ้นงานเป็นฐาน (task-based learning) หรือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบร่วมมือ (co-operative learning) เป็นต้น ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ รวมไปถึงเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Learning Autonomy) ซึ่งเป็นเป้าหมายหนึ่งของการจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

3. ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปภาพ การใช้สื่อภาษาฝรั่งเศส และการสอบถามจากผู้สอนมากกว่าผู้เรียนกลุ่มเก่ง ดังนั้นสำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ออกแบบโดยเน้นการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วยรูปภาพ สื่อมัลติมีเดียภาษาฝรั่งเศสต่าง ๆ เช่น คลิปเสียง คลิปวิดีโอ โดยอาจใช้คลิปวิดีโอจากเว็บไซต์ยูทูป เป็นต้น จัดทำแบบฝึกหัดออนไลน์หรือในรูปแบบโปรแกรมประยุกต์ (application) บนโทรศัพท์มือถือเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งนี้เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนด้วยตนเองตลอดเวลา อีกทั้งผู้สอนควรจัดเตรียมช่วงเวลาเพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนนอกห้องเรียน นอกจากนี้ อัญชลี ภิญญพรสวัสดิ์ (2560) ได้เสนอแนะไว้ว่าผู้สอนควรนำกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งนิยมใช้ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนกลุ่มอ่อนได้ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งนิยมใช้ ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีผลการเรียนสูงขึ้นได้ เช่น การสร้างแบบฝึกหัดง่าย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนกลุ่มอ่อนได้ฝึกวิเคราะห์ชนิดของคำ รวมไปถึงการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบทางภาษาโดยการลงหาจุดร่วมที่เหมือนกันและข้อแตกต่างระหว่างภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่กับภาษาฝรั่งเศส ทั้งในด้านเสียง โครงสร้างภาษา และระบบความหมาย เป็นต้น

4. สำหรับกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้มากกว่าผู้เรียนกลุ่มอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ชนิดของคำและหน่วยคำเติม การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบทางภาษา รวมไปถึงกลวิธีที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการณ์เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Learner Autonomy) ดังนั้นในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนกลุ่มเก่ง ผู้สอนควรใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด วิเคราะห์ และเปรียบเทียบเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้แนวทางการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวจะยิ่งช่วยทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ยากและมีความหมายลึกซึ้งได้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีศักยภาพและความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การจัดทำแบบฝึกหัดออนไลน์หรือในรูปแบบโปรแกรมประยุกต์ (application) บนโทรศัพท์มือถือสามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มเก่งได้เป็นอย่างดีด้วยเช่นเดียวกันเนื่องจากผู้เรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ การจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในแต่ละรายวิชาจะมีทั้งผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนเรียนร่วมกันและทำกิจกรรมร่วมกัน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ผู้สอนจะต้องนำเสนอกลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด สิริจิตต์ เดชอมรชัย (2564) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับกลวิธีการค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมไว้ 3 ประการ คือ 1) ให้ผู้เรียนลองใช้วิธีการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ให้หลากหลาย 2) ให้ผู้เรียนถามผู้อื่นว่าใช้เทคนิคอะไรบ้างในการเรียนรู้ และ 3) ให้ผู้เรียนใช้เทคนิคการเรียนรู้ที่คิดว่ามีประสิทธิภาพกับตัวเองมากที่สุด นอกจากนี้การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ออกแบบไปถึงแบบฝึกหัดจะต้องมีความหลากหลายเช่นเดียวกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีระดับความยากง่าย โดยเริ่มต้นจากกิจกรรม/แบบฝึกหัดที่มีความง่ายไปหายาก เพื่อสร้างแรงจูงใจและกำลังใจในการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม แบบฝึกหัดแบบง่ายจะช่วยทำให้ผู้เรียนกลุ่มอ่อนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้หรือคำศัพท์ในระดับต้นได้ และจะรู้สึกว่าการเรียนรู้คำศัพท์ไม่ใช่เรื่องยาก จากนั้นผู้สอนจึงค่อย ๆ นำพาผู้เรียนกลุ่มอ่อนไปสู่กิจกรรมการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อเพิ่มระดับทักษะและความสามารถของผู้เรียน สำหรับผู้เรียนกลุ่มเก่งการเริ่มต้นจากกิจกรรม/แบบฝึกหัดอย่างง่ายจะช่วยปูพื้นฐานองค์ความรู้ในเรื่องที่เรียนเพื่อนำไปสู่การคิดวิเคราะห์และเปรียบเทียบที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

5. สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นนักศึกษาใหม่สำหรับการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ลักษณะของกลวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มนี้ใช้แตกต่างจากผู้เรียนชั้นปีอื่นคือการใช้อุปกรณ์หรือเทคนิคเพื่อช่วยในการจำ รวมไปถึงการทำกิจกรรมกลุ่ม และการลดความวิตกกังวลของตนเอง ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่สอดคล้องกับลักษณะการใช้กลวิธีของผู้เรียน เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อช่วยในการจดจำคำศัพท์ การใช้เกม การจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อสร้าง

ความสนุกสนานและความน่าสนใจให้กับการเรียนรู้ รวมไปถึงเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มเพื่อนซึ่งสามารถนำไปสู่การลดความวิตกกังวลให้กับผู้เรียนได้

6. สำหรับกลวิธีการเรียนรู้ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ใช้แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือการจำโดยเน้นการคิดวิเคราะห์ และการใช้พจนานุกรมฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส ดังนั้นผู้สอนจึงควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์โดยเน้นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์เพื่อการหาความหมายและจดจำคำศัพท์รวมถึงการฝึกฝนการใช้คำศัพท์ ซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาศักยภาพและความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาฝรั่งเศสขั้นสูงของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้รวมถึงแบบฝึกหัดที่ให้ผู้เรียนระดับชั้นปีที่ 4 ได้ใช้พจนานุกรมภาษาฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส โดยอาจจะเป็นพจนานุกรมที่ตีพิมพ์เป็นเล่มหรือพจนานุกรมออนไลน์ซึ่งจะยิ่งช่วยให้ผู้เรียนมีปริมาณคำศัพท์และมีความรู้รวมถึงความเชี่ยวชาญในภาษาฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ดังนั้นในอนาคตผู้ที่สนใจอาจจะประยุกต์ใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น (5 กลวิธีหลัก 73 กลวิธีย่อย) รวมไปถึงวิธีการวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้เพื่อศึกษาองค์ประกอบอื่น ๆ ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส เช่น กลวิธีการเรียนรู้หลักไวยากรณ์ หรือกลวิธีการเรียนรู้และฝึกทักษะทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ข้อค้นพบที่ได้สามารถนำมาสังเคราะห์หรือวิเคราะห์เปรียบเทียบกับผลการวิจัยในครั้งนี้ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสแบบองค์รวมต่อไปได้

2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนจากการใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน เช่น การใช้เกม การใช้สื่อการสอนแบบมัลติมีเดีย การใช้โปรแกรมประยุกต์บนโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ บุญเดช. 2561. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี : กรณีศึกษารายวิชาภาษาเกาหลี 1 ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2559. วารสารวิเทศศึกษา 8(2): 53-75.
- กวินทรา สนขุนทด. 2554. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- เกศินี ชัยศรี. 2552. สภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบันและปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในบริบทจังหวัดภูเก็ต. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต.
- _____. 2561. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต. วารสารวิเทศศึกษา 8(2): 195-224.
- ชูชี หงสรานากร. 2559. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางคำศัพท์กับความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนคำศัพท์ และกลยุทธ์การเรียนคำศัพท์ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับชั้นกลางชาวไทย. สารนิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถิรวัดน์ ต้นทนิส. 2557. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำ. วารสารภาษาและภาษาศาสตร์ 33(1): 1-22.
- ทงศักดิ์ กุตระแสง. 2560. การศึกษาวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำทหารเรือสังกัดกองทัพเรือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ทรงศรี สรณสถาพร. 2560. กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงของผู้เรียนชาวไทยในยุคประเทศไทย 4.0. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี 11(26): 9-23.
- ธนกร สุวรรณพฤติ. 2558. การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- อัญเทพ เย็นรมณ์, พงษ์พิพัฒน์ สายทอง และ เนติรัฐ วีระนาคินทร์. 2560. การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย คำศัพท์ภาษาอังกฤษในโรงงานอุตสาหกรรมโดยใช้เทคนิคคำสำคัญ. วารสารวิชาการศิลปะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 8(1): 81-97.
- ธีร์วรา ปลาตะเพียนทอง. 2562. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นารีรัตน์ วัฒนเวฬุ. 2560. การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. สงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 23(1): 93-134.
- นุสรรา มัตชูგი. 2551. การศึกษากลวิธีการจำ กลวิธีปัญญา และกลวิธีทดแทน ในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พชรมน เสงตระกุล. 2557. ผลของการสอนโดยการกำหนดรหัสสีร่วมกับเทคนิคการจำเพื่อเพิ่มความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พฐนนท์ พลหาญ. 2559. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างของผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านธุรกิจในระดับอุดมศึกษา. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 24(45): 197-219.
- พัฒนิตา แก้วยนต์ประเสริฐ. 2558. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนต้นแบบโรงเรียนในฝัน อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. ศัพท์วิทยาศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. 2549. ศัพท์ต่างประเทศที่ใช้คำไทยแทนได้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. 2557. พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์). (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. 2560ก. พจนานุกรมศัพท์ประกันภัย. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. 2560ข. พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ทั่วไป). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

- ราชบัณฑิตยสถาน. 2561. **พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม (แก้ไขเพิ่มเติม)**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรวรรณ วงศ์ศรีวิวัฒน์. 2563. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. **วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)** 10(2): 70-84.
- ศศิธร คตสุข. 2558. **กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบูรณ์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุโข. 2559. **การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริมา ปุรินทรภิบาล และ กานดา เหล่าปิยะบุตร. 2560. การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย. **วารสารวิเทศศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์** 7(2): 97-123.
- สิตา สิทธิธรรณฤทธิ. 2551. **การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันด้วยการ์ตูนแอนิเมชัน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิริจิตต์ เดชอมรชัย. 2556ก. การศึกษาสภาพการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทยในรอบทศวรรษ. **วารสารมนุษยศาสตร์** 20(2): 178-202.
- _____. 2556ข. ทิศทางการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทย. **วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยฯ** 36(1): 44-56.
- _____. 2564. **กลยุทธ์การสอนภาษาฝรั่งเศสเชิงรุก**. ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิริจิตต์ เดชอมรชัย และ ชนยา ด้านสวัสดิ์. 2552. กลวิธีการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. **วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยฯ** 32(1): 40-51.
- _____. 2559. กลวิธีการเรียนรู้และทัศนคติต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับเริ่มต้น. **วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์** 38(2): 96-113.
- อัญชลี ภิญโญพรสวัสดิ์. 2560. **กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล. 2562. **การวิจัยทางการศึกษา: แนวคิดและการประยุกต์ใช้**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อิสรภาพ ล้อรัตน์ไชยยงค์. 2560. การสร้างคลังศัพท์บอกความรู้สึกในภาษาไทยจากบทวิจารณ์ออนไลน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอษณ ยามาลี, นันทา เดชธรรมฤทธิ และ อิศยาภรณ์ พิทยาภรณ์. 2561. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง กับความเข้าใจที่แท้จริงสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย, น. 1828-1841. ใน การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 13 ปีการศึกษา 2561. 16 สิงหาคม 2561, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต, กรุงเทพฯ.
- Bristi, N.L. 2015. Exploring Vocabulary Learning Strategies used by Bangladeshi Undergraduate EFL Learners: A Comparative Analysis of Three Proficiency Level Learners. *Global Journal of Human-Social Science (G) Linguistics & Education* 15(12): 1-12.
- Boonkongsan, N. 2012. Factors Affecting Vocabulary Learning Strategies: A Synthesized Study. *Naresuan University Journal* 20(2): 45-53.
- Chamot, A.U. 2001. The role of learning strategies in second language acquisition. In M.P. Breen (Ed.), *Learner contributions to language learning: New directions in research* (pp. 25-43). Harlow: Longman.
- Cornaire, C.M. 2001. Mémoire et stratégies d'apprentissage. In C. Cornaire & P.M. Raymond (Eds.), *Regards sur la didactique des langues secondes* (pp. 71-101). Outremont: Les Éditions LOGIQUES.
- DeVellis, R.F. 2017. *Scale Development: Theory and Applications*. 4th ed. Los Angeles: Sage Publications.
- Ellis, R. 1994. *The study of second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Nematollahi, B., Behjat, F. and Kargar, A.A. 2017. A Meta-Analysis of Vocabulary Learning Strategies of EFL Learners. *English Language Teaching* 10(5): 1-10.
- Oxford, R. 1990. *Learning Language Strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House.
- Schmitt, N. 1997. Vocabulary learning strategies. In N. Schmitt and M. McCarthy (Eds.), *Vocabulary: Description, acquisition and pedagogy* (pp. 199-227). Cambridge, England: Cambridge University Press.

- Schmitt, N. 2000. **Vocabulary in language teaching**. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- _____. 2010. **Researching vocabulary: A vocabulary research manual**. Hampshire, England: Palgrave Macmillan.
- Shyr, W-J., Feng, H-Y., Zeng, L-W., Hsieh, Y-M. and Shih, C-Y. 2017. The Relationship between Language Learning Strategies and Achievement Goal Orientations from Taiwanese Engineering Students in EFL Learning. **EURASIA Journal of Mathematics Science and Technology Education** 13(10): 6431-6443.
- Stasilo, M. and Jatautaite, D. 2018. L'enseignement intensif du français à des professionnels militaires et douaniers : mémorisation et enseignement combiné. **Synergies pays riverains de la Baltique** 12: 75-94.
- Taber, K.S. 2017. The use of Cronbach's alpha when developing and reporting research instruments in science education. **Research in Science Education** 48: 1273-1296.
- Thornbury, S. 2002. **How to Teach Vocabulary**. Malaysia: Pearson Education Limited.
- Xu, X. and Hsu, W-C. 2017. A new inventory of vocabulary learning strategy for Chinese tertiary EFL learners. **TESOL International Journal** 12(1): 7-31.
- Yilmaz, C. 2010. The relationship between language learning strategies, gender, proficiency and self-efficacy beliefs: a study of ELT learners in Turkey. **Procedia Social and Behavioral Sciences** 2: 682-687.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามประกอบการวิจัย

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

“การศึกษาเชิงเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา”

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ
2. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส ประกอบไปด้วยข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 73 ข้อ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1.1 เพศ (1) ชาย (2) หญิง (3) อื่น ๆ
- 1.2 ท่านกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ (1) 1 (2) 2
 (3) 3 (4) 4
- 1.3 สถาบันการศึกษาของท่านตั้งอยู่ใน (1) ภาคเหนือ
 (2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 (3) ภาคกลาง
 (4) ภาคตะวันออก
 (5) ภาคใต้
- 1.4 โดยภาพรวมท่านได้ระดับเกรดใดมากที่สุดในการวิชาภาษาฝรั่งเศสหลัก
 (1) A / A- (2) B+ / B / B-
 (3) C+ / C / C- (4) D+ / D
- 1.5 ท่านสอบ DELF ผ่านสูงสุดในระดับใด (1) A1 (2) A2
 (3) B1 (4) B2
 (5) C1-C2 (6) ยังไม่เคยสอบ
- 1.6 ท่านเคยไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนหรือเรียนในหลักสูตรที่ประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศในกลุ่มประชาคมผู้ใช้ภาษาฝรั่งเศส (1) เคย (2) ไม่เคย

ส่วนที่ 2 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส

ท่านใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ เหล่านี้ในระดับใดเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส โปรดทำเครื่องหมาย X หรือ O ลงในช่องระดับการใช้กลวิธีตามความเป็นจริง โดยแบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังรายละเอียดด้านล่างนี้ ทั้งนี้คำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ ต่อการประเมินผลการเรียนของท่าน

5	หมายถึง	ใช้กลวิธีดังกล่าว มากที่สุด
4	หมายถึง	ใช้กลวิธีดังกล่าว มาก
3	หมายถึง	ใช้กลวิธีดังกล่าว ปานกลาง
2	หมายถึง	ใช้กลวิธีดังกล่าว น้อย
1	หมายถึง	ใช้กลวิธีดังกล่าว น้อยที่สุด
0	หมายถึง	ไม่เคย ใช้กลวิธีดังกล่าว

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	ระดับการใช้กลวิธี					
	5	4	3	2	1	0
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1. จำความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพ	5	4	3	2	1	0
2. นึกถึงภาพที่แสดงความหมายของคำศัพท์	5	4	3	2	1	0
3. เชื่อมโยงคำศัพท์กับกลุ่มคำชนิดเดียวกัน เช่น นำคำว่า un chat แปลว่า “แมว” ไปเชื่อมโยงกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยงชนิดอื่น ๆ เช่น un chien, un oiseau, un poisson เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
4. เชื่อมโยงคำศัพท์กับคำพ้องความ (un synonyme)	5	4	3	2	1	0
5. เชื่อมโยงคำศัพท์กับคำตรงข้าม (un antonyme)	5	4	3	2	1	0
6. ทำแผนผังแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของคำศัพท์ เช่น						
	5	4	3	2	1	0

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	ระดับการใช้กลวิธี					
	5	4	3	2	1	0
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
7. ใช้การเปรียบเทียบจำแนกระดับความเข้มข้นมากน้อยของ ความหมาย เช่น คำคุณศัพท์ « immense มหึมา / grand ใหญ่ / de taille moyenne ขนาดกลาง / petit เล็ก / tout petit เล็กมาก » เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
8. ท่องจำรายการคำศัพท์ที่มีการเรียงลำดับ เช่น ตัวเลข (1, 2, 3,...) โดยนำไปเชื่อมโยงกับข้อมูลหรือคำศัพท์ที่รู้จักและมีเสียงที่สัมผัส คล้องจองกัน เช่น ท่องคำว่า « brun » กับ « un », « feu » กับ « deux », « roi » กับ « trois » เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
9. ท่องจำรายการคำศัพท์โดยนำไปเชื่อมโยงกับสถานที่ที่รู้จักและจำ ได้ เช่น ท่องจำคำศัพท์ใหม่โดยนำไปเชื่อมโยงกับสถานที่ต่าง ๆ ที่ สามารถพบเจอได้ระหว่างทางจากบ้านไปยังมหาวิทยาลัย เช่น เมื่อออกจากบ้านจะเจอโรงพยาบาล ก็นึกถึงคำว่า « un hôpital » เมื่อเดินผ่านหน้าโรงพยาบาลไปเรื่อย ๆ จะเจอร้านอาหาร ก็นึก ถึงคำว่า « un restaurant » และเมื่อเดินไปเรื่อย ๆ จนถึง มหาวิทยาลัย ก็นึกถึงคำว่า « une université » เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
10. จัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่เพื่อศึกษาคำเหล่านั้น เช่น กลุ่ม คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ ผลไม้ อาหาร การทักทาย การแนะนำ ตนเอง การขอร้อง หรือจัดกลุ่มคำศัพท์ตามชนิดของคำ เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
11. จัดกลุ่มคำศัพท์เป็นหมวดหมู่แล้วบันทึกแยกไว้ในแต่ละหน้า กระดาษ	5	4	3	2	1	0
12. ฝึกแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่	5	4	3	2	1	0
13. ท่องจำคำศัพท์โดยการศึกษาการสะกดคำ	5	4	3	2	1	0
14. ท่องจำคำศัพท์โดยการฝึกพูดหรืออ่านออกเสียงคำศัพท์ซ้ำ ๆ	5	4	3	2	1	0

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	ระดับการใช้กลวิธี					
	5	4	3	2	1	0
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
15. จำคำศัพท์โดยการเชื่อมโยงคำศัพท์ที่มีเสียงคล้ายกันหรือมีเสียงคล้องจองกัน เช่น นำคำว่า la poubelle แปลว่า “ถังขยะ” มาเชื่อมโยงกับคำว่า la plus belle แปลว่า “สวยที่สุด” แล้วสร้างเป็นข้อความว่า « la plus belle poubelle »	5	4	3	2	1	0
16. นึกถึงรูปของคำศัพท์ว่าประกอบด้วยตัวอักษรอะไรบ้าง เช่น เมื่อต้องการจดจำคำว่า maison แปลว่า “บ้าน” ก็นึกถึงรูปของคำศัพท์ว่าประกอบด้วยตัวอักษรดังนี้ « m, a, i, s, o, n » เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
17. ทำเครื่องหมายเพื่อเน้นข้อความสำคัญ เช่น ชีดเส้นใต้ หรือใช้ปากกาหลากสีทำเครื่องหมายคำศัพท์ใหม่ ๆ ในบทเรียน	5	4	3	2	1	0
18. วาดเส้นขอบรอบนอกของคำศัพท์ เช่น 	5	4	3	2	1	0
19. ท่องจำคำศัพท์ใหม่โดยการหาคำสำคัญในภาษาไทยที่ออกเสียงคล้ายกับคำศัพท์ใหม่นั้น แล้วมโนภาพสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำทั้ง 2 คำดังกล่าว เช่น ท่องจำคำว่า pain ซึ่งอ่านออกเสียงว่า /แป็ง/ แปลว่า “ขนมปัง” โดยนำไปเชื่อมโยงกับคำว่า “แป็ง” ในภาษาไทยซึ่งเป็นส่วนสำคัญในขนมปัง แล้วมโนภาพถึงคนกำลังทำขนมปังโดยการเทแป้งลงไปในภาชนะใบหนึ่ง	5	4	3	2	1	0
20. ท่องจำหน่วยคำเติม (un affixe) ซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค (un préfixe) และหน่วยคำเติมท้ายหรือปัจจัย (un suffixe) เช่น ท่องจำหน่วยคำเติมหน้า มีดังนี้ anti- แปลว่า ต่อต้าน pre- แปลว่า ก่อน re- แปลว่า อีกครั้ง เป็นต้น	5	4	3	2	1	0

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	ระดับการใช้กลวิธี					
	5	4	3	2	1	0
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
21. ท่องจำรากศัพท์ เช่น ท่องจำรากศัพท์ที่มาจากภาษาละติน มีดังนี้ aqua แปลว่า น้ำ bene แปลว่า ดี cent แปลว่า หนึ่งร้อย เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
22. ถอดความ (paraphraser) หรืออธิบายความหมายของคำศัพท์ด้วยภาษาของตนเอง เช่น คำว่า « adieu » ผู้เรียนอาจถอดความหรืออธิบายความหมายด้วยภาษาของตนเองว่า “เป็นการอุทธานเพื่อบอกลาในกรณีที่ต้องจากกันเป็นเวลานานหรืออาจไม่ได้พบกันอีก” เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
23. เรียนรู้คำศัพท์จากสำนวนไปพร้อม ๆ กัน	5	4	3	2	1	0
24. ใช้กิริยาท่าทางประกอบการเรียนรู้คำศัพท์	5	4	3	2	1	0
25. ใช้ตารางอรรถลักษณะเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความหมายของคำศัพท์ โดยการแยกความหมายของคำออกเป็นส่วนความหมายย่อยเพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างของคำที่ต้องการศึกษากับคำอื่น เช่น คำว่า “พ่อ” สามารถแยกออกมาเป็นอรรถลักษณะได้ดังนี้ [มีชีวิต], [เพศชาย], [มีครอบครัว], [มีลูก] ส่วนคำว่า “แม่” สามารถแยกออกมาเป็นอรรถลักษณะได้ดังนี้ [มีชีวิต], [เพศหญิง], [มีครอบครัว], [มีลูก] ดังนั้นอรรถลักษณะ ± เพศชาย สามารถใช้แยกความแตกต่างของคำว่า “พ่อ” ออกจากคำว่า “แม่” ได้ เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
26. ท่องจำหรือจำแนกเพศของคำศัพท์ (เพศชาย, เพศหญิง) โดยการพิจารณาจากส่วนท้ายของคำศัพท์นั้น ๆ เช่นคำว่า plage เป็นคำนามเพศหญิงเพราะลงท้ายด้วย « e » หรือ คำว่า bon เป็นเพศชาย ส่วน bonne เป็นเพศหญิงเพราะลงท้ายด้วย « ne » เป็นต้น	5	4	3	2	1	0

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	ระดับการใช้กลวิธี					
	5	4	3	2	1	0
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
27. วิเคราะห์คำศัพท์ว่าเป็นคำชนิดใด เช่น un travail แปลว่า “งาน” เป็นคำนาม travailler แปลว่า “ทำงาน” เป็นคำกริยา	5	4	3	2	1	0
28. วิเคราะห์หน่วยคำเติมหน้าหรืออุปสรรค (un préfixe) และ หน่วยคำเติมท้ายหรือปัจจัย (un suffixe) เพื่อหาความหมาย เช่น คำว่า mécontent มาจากคำว่า content แปลว่า “มี ความสุข” mé- คือหน่วยคำเติมหน้า แปลว่า “ไม่” ดังนั้น mécontent จึงแปลว่า “ไม่มีความสุข”	5	4	3	2	1	0
29. วิเคราะห์รากศัพท์ เช่น un téléphone แปลว่า “โทรศัพท์” มา จากรากศัพท์ภาษากรีกคำว่า tele แปลว่า “ไกล”	5	4	3	2	1	0
30. ตรวจสอบคำร่วมเชื้อสายของคำศัพท์ เช่น nuit ในภาษาฝรั่งเศส และ night ในภาษาอังกฤษ แปลว่า “กลางคืน” เป็นคำร่วมเชื้อ สายในตระกูลภาษาอินโด-ยูโรเปียน	5	4	3	2	1	0
31. พิจารณาหรือศึกษาความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพ หรือ อากัปกิริยาที่ปรากฏในภาพ	5	4	3	2	1	0
32. เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ซึ่งหมายถึงรวมถึง คำ ข้อความ หรือสถานการณ์แวดล้อม	5	4	3	2	1	0
33. ใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ไทย, ไทย-ฝรั่งเศส	5	4	3	2	1	0
34. ใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-อังกฤษ, อังกฤษ-ฝรั่งเศส	5	4	3	2	1	0
35. ใช้พจนานุกรม ฝรั่งเศส-ฝรั่งเศส	5	4	3	2	1	0
36. เปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1	0
37. ฝึกเขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ	5	4	3	2	1	0
38. ฝึกฟังเสียงเจ้าของภาษาซ้ำ ๆ เช่น ฟังการรายงานพยากรณ์ อากาศเป็นภาษาฝรั่งเศสทุกเช้า	5	4	3	2	1	0
39. จดรายการคำศัพท์ลงในสมุดจด โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต หรือ คอมพิวเตอร์	5	4	3	2	1	0

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	ระดับการใช้กลวิธี					
	5	4	3	2	1	0
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
40. ใช้บัตรคำหรือบัตรภาพเพื่อการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์	5	4	3	2	1	0
41. จัดบันทึกคำศัพท์ในชั้นเรียน	5	4	3	2	1	0
42. ใช้ส่วนอธิบายคำศัพท์ในแบบเรียนเพื่อการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์	5	4	3	2	1	0
43. ฟังไฟล์เสียงหรือคลิปเสียงรายการคำศัพท์	5	4	3	2	1	0
44. ติดป้ายคำศัพท์ไว้บนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ที่สามารถมองเห็นได้ชัด	5	4	3	2	1	0
45. พกสมุดจดคำศัพท์หรืออุปกรณ์อื่น ๆ เช่น แท็บเล็ตเพื่อใช้อ่านทบทวน	5	4	3	2	1	0
46. ศึกษาคำศัพท์ในบทเรียนใหม่มาล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียนและเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิมที่ได้เรียนมา	5	4	3	2	1	0
47. พยายามหาวิธีการที่หลากหลายที่ตนเองจะสามารถทำได้เพื่อการเรียนรู้คำศัพท์	5	4	3	2	1	0
48. จัดตารางเวลาสำหรับการเรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์อย่างชัดเจน	5	4	3	2	1	0
49. สร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้คำศัพท์ เช่น หาสถานที่เงียบ ๆ และสะดวกสบายสำหรับการนั่งอ่านทบทวนคำศัพท์	5	4	3	2	1	0
50. กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้คำศัพท์อย่างชัดเจน เช่น ภายในสิ้นปีนี้ จะต้องเรียนรู้คำศัพท์ให้ได้มากพอที่จะสามารถสื่อสารในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการได้ เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
51. ตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์โดยไม่ใส่ใจต่อสิ่งรบกวนอื่น ๆ	5	4	3	2	1	0
52. ใช้สื่อภาษาฝรั่งเศสเพื่อเรียนรู้คำศัพท์ เช่น เพลง ภาพยนตร์ การรายงานข่าว โฆษณาสินค้า เป็นต้น	5	4	3	2	1	0
53. ทดสอบตนเองด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ เช่น แบบทดสอบคำศัพท์ในหนังสือเรียน หรือแบบทดสอบคำศัพท์ออนไลน์บนเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นต้น	5	4	3	2	1	0

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	ระดับการใช้กลวิธี					
	5	4	3	2	1	0
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
54. สังเกตข้อผิดพลาดและหาสาเหตุของข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ของตนเองและนำมาเป็นบทเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ครั้งต่อ ๆ ไป	5	4	3	2	1	0
55. ฝึกทบทวนคำศัพท์จากการทำแบบฝึกเติมคำลงในช่องว่าง	5	4	3	2	1	0
56. ซ้ำมหรือผ่านคำศัพท์ใหม่ที่ไม่ทราบความหมายไปก่อน	5	4	3	2	1	0
57. เรียนรู้และฝึกฝนคำศัพท์ที่อยู่ตลอดเวลา	5	4	3	2	1	0
58. ขอให้ผู้สอนแปลคำศัพท์เป็นภาษาไทย	5	4	3	2	1	0
59. ขอให้ผู้สอนถอดความ (paraphraser) หรืออธิบายความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย	5	4	3	2	1	0
60. ขอให้ผู้สอนบอกคำพ้องความ (un synonyme)	5	4	3	2	1	0
61. ขอให้ผู้สอนยกตัวอย่างประโยคในการใช้คำศัพท์ใหม่	5	4	3	2	1	0
62. สอบถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน	5	4	3	2	1	0
63. ทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์	5	4	3	2	1	0
64. ทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์	5	4	3	2	1	0
65. ขอให้ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำหรือรายการคำศัพท์ที่ผู้เรียนสร้างขึ้น	5	4	3	2	1	0
66. ฝึกฝนการใช้คำศัพท์กับเจ้าของภาษา	5	4	3	2	1	0
67. ศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพื่อสร้างความเข้าใจในการเรียนรู้คำศัพท์	5	4	3	2	1	0
68. ใช้การผ่อนคลาย การหายใจลึก ๆ หรือการทำสมาธิ เพื่อลดความวิตกกังวลของตนเองเมื่อรู้สึกว่าการเรียนรู้คำศัพท์เป็นเรื่องยาก	5	4	3	2	1	0
69. ฟังเพลงหรือดนตรีเบา ๆ ในขณะที่เรียนรู้คำศัพท์	5	4	3	2	1	0
70. บอกกับตัวเองว่าการเรียนรู้คำศัพท์เป็นสิ่งที่ไม่ยากและสามารถทำได้	5	4	3	2	1	0
71. ให้รางวัลแก่ตนเองเมื่อสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ได้มากขึ้น	5	4	3	2	1	0

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส	ระดับการใช้กลวิธี					
	5	4	3	2	1	0
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
72. เขียนไดอารี่เกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์	5	4	3	2	1	0
73. พูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์	5	4	3	2	1	0

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้
ข้อมูลของท่านจะได้รับการปกปิดเป็นความลับ

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบสอบถาม

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบสอบถาม

ข้อคำถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ข้อที่ 1	1.0
ข้อที่ 2	0.8
ข้อที่ 3	1.0
ข้อที่ 4	1.0
ข้อที่ 5	0.8
ข้อที่ 6	1.0
ข้อที่ 7	1.0
ข้อที่ 8	0.6
ข้อที่ 9	0.6
ข้อที่ 10	0.8
ข้อที่ 11	1.0
ข้อที่ 12	1.0
ข้อที่ 13	1.0
ข้อที่ 14	0.6
ข้อที่ 15	1.0
ข้อที่ 16	0.8
ข้อที่ 17	0.8
ข้อที่ 18	1.0
ข้อที่ 19	0.8
ข้อที่ 20	0.8
ข้อที่ 21	1.0
ข้อที่ 22	0.6
ข้อที่ 23	1.0
ข้อที่ 24	1.0
ข้อที่ 25	0.8
ข้อที่ 26	1.0
ข้อที่ 27	1.0
ข้อที่ 28	1.0

ข้อคำถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ข้อที่ 29	0.8
ข้อที่ 30	0.6
ข้อที่ 31	1.0
ข้อที่ 32	1.0
ข้อที่ 33	1.0
ข้อที่ 34	0.8
ข้อที่ 35	1.0
ข้อที่ 36	1.0
ข้อที่ 37	1.0
ข้อที่ 38	1.0
ข้อที่ 39	1.0
ข้อที่ 40	1.0
ข้อที่ 41	1.0
ข้อที่ 42	1.0
ข้อที่ 43	1.0
ข้อที่ 44	1.0
ข้อที่ 45	1.0
ข้อที่ 46	1.0
ข้อที่ 47	0.8
ข้อที่ 48	1.0
ข้อที่ 49	1.0
ข้อที่ 50	1.0
ข้อที่ 51	1.0
ข้อที่ 52	1.0
ข้อที่ 53	1.0
ข้อที่ 54	1.0
ข้อที่ 55	0.8
ข้อที่ 56	1.0
ข้อที่ 57	0.8
ข้อที่ 58	1.0

ข้อคำถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ข้อที่ 59	1.0
ข้อที่ 60	1.0
ข้อที่ 61	1.0
ข้อที่ 62	1.0
ข้อที่ 63	1.0
ข้อที่ 64	1.0
ข้อที่ 65	1.0
ข้อที่ 66	1.0
ข้อที่ 67	0.8
ข้อที่ 68	1.0
ข้อที่ 69	1.0
ข้อที่ 70	1.0
ข้อที่ 71	0.8
ข้อที่ 72	1.0
ข้อที่ 73	0.4
ข้อที่ 74	1.0
ข้อที่ 75	1.0
ข้อที่ 76	1.0
ข้อที่ 77	0.8
ข้อที่ 78	1.0
ข้อที่ 79	1.0

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมา ปุรินทรภิบาล	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สิริจิตต์ เดชอมรชัย	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สுவทันพรกุล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ดร.ชลิดา เจนนพกาญจน์	วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ดร.แว่นแก้ว ลีพึงธรรม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายศิริวุฒิ ฉ่ำตาก้อง
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ. (ภาษาฝรั่งเศส) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ศศ.ม. (ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2550-2563 มัคคุเทศก์อาชีพ (ภาษาฝรั่งเศส) พ.ศ. 2556-2557 อาจารย์พิเศษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2559-2560 อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ คณะวิทยาการจัดการ และวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยศิลปากร